

OK Skærmen 1957-2007

Indhold

	side
Forord	1
<i>50 års historie:</i>	
Indledning	2
Skærmens historie	3
Udblik	25
Jørgen Rolighed – en profil	26
Det var en kold og regnfuld... Erindringer ved Gert Bøgevig	26
Birthe Østerby – en profil	29
Else Juul Hansen – en profil	29
Mogens Hansen – en profil	30
Klubmestrene	31
Klubbens formænd	31
Noter til Skærmens historie	32
Klubbens DM-medaljer	32
Omslaget, s. 3: Birte Agervolds vinderbane fra Vrads Sande 1970	

"Skærmen 1957-2007"

Et jubilæumsskrift i anledning af OK Skærmens 50-års jubilæum d. 15/2 2007

Udgiver: OK Skærmen, Værløse

Redaktion: Knud Torm

Lay-out: Erik Torm og Knud Torm

Tryk: CS Grafisk A/S, Hadsten

Oplag: 150 eks.

Forord v/ Ulla Hooge

At løbe orientering er en naturoplevelse. Man færdes alle steder i skoven, steder, hvor ellers ingen kommer. Hvert løb er en ny, intens oplevelse af naturen. Det kan godt være, at du under løbet ikke lige tænker på det, men oplevelsen sidder bagefter i kroppen. Alle duftene, farverne, lydene, iagttagelsen af de dyr, du har set, bringer du med hjem. Og det er faktisk noget nyt hver gang. Vejret og årstiderne skifter. Skoven er aldrig den samme. Når vejret er barskt med blæst og regn, du står og venter ved start i dit tynde løbetøj og tænderne klapper, eller du har bommet en post og er endt i mudder til knæene, så er det du tænker: ”Hvad laver du her? Hvorfor begynder du ikke at spille badminton i en opvarmet hal?”

Men når man er kommet fra start og har fået varmen, eller man er kommet op af mudderet og har fundet sin post, så er der ingen tvivl. Det er en glæde at være i naturen og netop at opleve naturen både som ven og modstander.

Orienteringsklubben Skærmen fylder nu 50 år, og vi takker dem, som har været pionerer og stiftet vores klub. Vi takker for det store arbejde, der har været gjort, før vi kom til, og som er grunden til, at vi kan nyde sporten i dag.

Det kræver meget arbejde at arrangere et orienteringsløb. Hvis ikke alle er aktive omkring arrangementer, kan sporten ikke overleve. OK Skærmen er ikke en stor klub, men vores medlemmer siger ikke nej til at påtage sig et job i forbindelse med et stævne. Derfor har klubben overlevet i 50 år, og vi håber på, at den vil leve mange år endnu.

Dette jubilæumsskrift er skrevet af Knud Torm, som har gjort et godt stykke arbejde. Han har fået det hele med, både osportens og OK Skærmens historie. Jeg takker Knud for den store indsats og det vellykkede resultat.

Ulla Hooge har været OK Skærmens formand siden 2004. Hun var kommet ind i bestyrelsen nogle år forinden og blev genvalgt i februar i år.
Foto: Skærmens hjemmeside

En af klubbens stiftere og dens første formand, Poul Schilling Hansen, er her i funktion i målet ved Skærmens løb i Valborup Skovene d. 6/9 1964. Han står under l'et i målbanneret. Foto: Knud Torm

Indledning v/ Knud Torm

At skulle skrive om Skærmens første 50 år, som jeg er blevet bedt om af jubilæumsudvalget, er ikke nogen nem opgave, for historien har ikke været skrevet før. Det har krævet meget arbejde at dykke ned i historien og også at få styr på den nyere tid. På forhånd var det naturligvis spændende at finde ud af, hvilke personers viden man kunne trække veksler på, og hvilket skriftligt materiale der ville være til rådighed, for at kunne skrive klubbens historie.

Jeg har undervejs gennemgående mødt stor beredvillighed til at hjælpe mig, men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg undervejs også har mødt en uforståelig afvisende holdning, f.eks., da det allervæsentligste samtidsvidne i forbindelse med stiftelsen af OK Skærmen blankt afviste at bidrage til opklaringen af klubbens oprindelse.

Men andre tidligere medlemmer af klubben har heldigvis reageret positivt på min henvendelse, ligesom jeg er blevet mødt med velvilje af nuværende medlemmer, andre o-løbere og efterkommere af stifterne. Velviljen har bl.a. bestået i, at jeg har fået lov til at låne endda meget omfangsrige scrap-bøger. Deres kildehistoriske værdi kan ikke skattes højt nok. Men der opstår også mangler i arkivmaterialet, når samtidsvidner ikke vil lade én kikke på det materiale, som kun de er i besiddelse af.

Jeg må dog siges selv at have en hel del forudsætninger for at gå i gang med opgaven, fordi jeg blev medlem af Skærmen allerede i november 1962 og dermed selv har været en del af historien igennem 45 år.

Men historieskrivningen kunne jo så også gå hen og blive ret så subjektiv. Men jeg vil gerne slå fast, at jeg naturligvis har tilstræbt at gøre den så objektiv som muligt ved ikke at ville inddrage min egen holdning til det ene eller andet udviklingsforløb eller visse standende debatter igennem tiden og ved at undgå at bruge 1. person, ental eller flertal. Af og til bliver det dog nærmest uundgåeligt, at jeg bruger 1. person, da det nok ellers ville føles kunstigt - af mig og læseren!

Denne historiegennemgang vil i sagens natur hovedsageligt dreje sig om klubbens historie fra 1957-2007. Men intet opstår af intet. OK Skærmen opstod heller ikke af ingenting. Derfor vil jeg også trække tråde tilbage til tiden før klubbens stiftelse.

For det første for at vise, at rødderne går langt tilbage, fordi klubbens stiftere havde været ivrige o-løbere fra 40'erne af i KR, KIF og AIK, Vejgaard.

Men for det andet for også at vise, at sportens rødder går endnu længere tilbage, nemlig til slutningen af det 19. århundrede.

Sådan en historieskrivning har ikke for alvor været foretaget før. Da DOF fyldte 50 år i 2000, var der en glimrende anledning hertil, men forbundet udnyttede den ikke. Det her skal så blot ses som *et meget vagt tilløb* til sådan en skrivning. Jeg håber dog, at læseren vil få et vist indblik i, hvordan sporten langsomt udbredtes, og hvem der var udøver af sporten i de første mange årtier. I perioden 1951-1956 vil jeg koncentrere mig lidt mere om klubbens koryfæer, fordi vi så nærmer os stiftelsesåret.

I redegørelsen for historien fra 1957-2007 vil jeg udover de sportslige præstationer og kortudviklingen koncentrere mig om bestemte tendenser og træk i klubbens udvikling.

Men tendenserne er faktisk iøjnefaldende. Jeg mener at have belæg nok til at kunne hævde, at der i disse 50 år er tale om en konsekvent og logisk udvikling. Jeg vil fremføre følgende påstande: 1) Klubben har altid udviklet sig organisk, et eksempel herpå er den stille og rolige geografiske vækst væk fra København og til Værløse. 2) Den har altid været aktiv på både arrangements- og løbsfronten. 3) Den har altid på alle måder fulgt med tiden (nogle gange har den dog nok været lidt afventende, inden den skred til handling). 4) Den har aldrig villet skræve over mere, end bukserne kunne holde: Den har f.eks. aldrig stilet efter at blive en eliteklub.

Hertil kommer det ubestridelige faktum, at den altid har haft et relativt lavt medlemstal, især i ungdomsafdelingen (denne afdeling

havde dog en bemærkelsesværdig blomstringstid fra 1979-1986).

En sammenfattende påstand er, at OK Skærmen aldrig har været i reel eksistenskrise. Det har altid været en livskraftig og levende organisme, som har ydet, hvad man med rimelighed kunne forvente af en ikke særlig stor orienteringsklub. Den har vel endda til tider ydet *mere*, end man kunne forvente. Vi var og er en lille klub, som lige nu har ca. 70 medlemmer.

At skrive historien har været et større puslespil, for mange brikker skulle falde på plads, men jo mere jeg dykkede ned i de gamle koryfæers tidlige historie og den efterfølgende historie, jo mere stod det klart for mig, at der er tale om folk, som har ydet mere for sporten i almindelighed og OK Skærmen i særdeleshed, end nogen som helst i klubben har kunnet forestille sig. Derfor bliver denne historieskrivning også en *posthum hyldest* til de fire udbrydere fra KIF.

Jeg vil gerne på dette sted takke de mange, der har hjulpet mig, da dette skrift skulle udarbejdes. Jeg vil specielt gerne rette en stor tak til Benthe Olsson, Ole Hansen, OK 73, og Birthe Sondrup, OK 73, for deres imødekommenhed, da jeg begyndte at indsamle kildehistorisk materiale, til Lisbet Johansen, Inger H. Jensen og Ulla Parsbæk Pedersen, OK Skærmen, for deres imødekommenhed, da jeg var ved at afslutte indsamlingen af materiale - her faldt de sidste, meget afgørende brikker på plads.

Jeg vil ikke hævde, at der ikke er mangler eller fejl i denne den første Skærmens-historie. Hvis nogen har korrektioner eller supplerende oplysninger, må de gerne henvende sig til mig. Det vil jeg i allerhøjeste grad sætte pris på. Men jeg vil alt i alt påstå, at arbejdet med dette skrift ikke har kunnet gøres meget bedre under de givne omstændigheder.

Jeg håber, at læseren vil finde lige så megen fornøjelse ved at læse skriftet, som jeg har haft ved at lave det!

Poul Schilling Hansen puster ud efter et løb o. 1955. Han løb endnu for KIF, hvilket "klubdragten" afslører. Han dyrkede først cykelløb og cykelorienteringsløb i ABC under krigen, inden han sadlede om og begyndte at løbe o-løb i KIF frem til 1957, da han sammen med tre andre stiftede OK Skærmen. Han fik DOF's hædersplakette i 1959. Foto: Privatfoto

OK Skærmens historie

OK Skærmen stiftes i februar 1957. Myten om de tre stiftere Poul Schilling Hansen, Kai H. Jensen og Vagn Olsson, men der var nu nok fire. Klubben arrangerer det første "Efterårsløbet" allerede samme år

Orienteringsklubben Skærmen blev stiftet på en generalforsamling d. 15/2 1957. **Poul Schilling Hansen** (1918-1983) blev formand, **Kai H. Jensen** (1920-1996) blev kasserer, og Kais kone, Inger H. Jensen, blev sekretær. Kai H. Jensen er ham, der også blev og stadig bliver kaldt Kai Hollender. Fra første øjeblik har også **Vagn Olsson** (1918-2003) og **Ove K. Jensen** (f. 1916) været med. Disse o-løbere kom alle fra KIF's o-sektion og løb alle YOB (Yngre

Old Boys). En femte old boys-løber i KIF, Tage Knudsen, kom til klubben i 1958.

I OK Skærmen er der en vandrehistorie, eller om man vil, en myte, der går ud på, at klubben blev stiftet af de tre ovenfor nævnte: Poul Schilling Hansen, Kai H. Jensen og Vagn Olsson. Dette kan ikke verificeres og vil måske heller aldrig blive det. Aage Juul Hansen skriver i en klubmeddelelse i 1967, da klubben kan fejre 10-års jubilæum, følgende om klubbens oprindelse:

”Startet som en udbrydergruppe fra KIF af ”fanatiske” orienteringsløbere fik SKÆRMEN straks fra starten lejlighed til at præge O-sporten bl.a. ved Poul Schilling Hansens mangeårige formandsskab i kredsen og ved de mange løbsarrangementer, som alle de ”gamle” var involveret i.”¹⁾

Det er det eneste skriftlige kildemateriale fra klubbens side, som vi for tiden har om baggrunden for klubbens stiftelse. Som det ses, betones Schillings rolle, og måske vil det også bare være rimeligt at slå fast, at Schilling stifter klubben, i og med at han bliver klubbens første formand. Hans øgenavn er heller ikke overraskende ”manden bag skærmen”. Tilsyneladende er beskrivelsen ”fanatiske” på et tidspunkt blevet hæftet på udbryderne, men af hvem kan ikke afgøres. De to andre kan så siges at være medstiftere, men man vil måske med lige så stor ret kunne hævde, at Ove K. Jensen var en af medstifterne, da han er med i udbrydergruppen og er en meget aktiv løber i de første år af klubbens historie. Han vil blive reddet fra glemsel i denne nedskrivning af klubbens historie.

Det er vel nok heller ikke så afgørende, hvem der stiftede klubben. Hovedsagen er den kendsgerning, at klubben blev stiftet for 50 år siden.

Årsagen til, at denne håndfuld mænd melder sig ud af KIF, er, at de ikke vil være med til at betale for brugen af Østerbro Stadion gennem kontingentet til hovedforeningen. Men det er et dristigt skridt at tage, for hvor går man hen, når man går ud?

At stifte en ren, selvstændig o-klub var ikke en selvfølge dengang. I den gamle Københavnskreds eksisterede der ikke en ren o-klub i forvejen. Skærmen bliver den første, men det er på et hængende hår, idet den næste rene o-klub: ROK (Reserveofficerernes Orienterings-Klub) stiftes blot ti dage efter! Tanken om stiftelsen af en ny, ren o-klub var meget progressiv og har måske inspireret andre til at gøre det samme, ikke bare i Københavnsområdet, men over hele Sjælland. Det er imidlertid i den grad rutinerede og kompetente folk, der opretter den nye klub. Den mest fremtrædende af dem er Schilling, der på det tidspunkt var formand for den nye Sjællandskreds. Han var også formand for o-sektionen i KIF, indtil han brød ud. Han havde også markeret sig som stævneleder, landsholdsleder og arrangør af træningslejre, f.eks. påskelejrene på Kopperhatten på Söderåsen i Skåne for løbere på niveauet under eliten (Til påskekurserne fik han assistance af den lokale klub OK Skåret). Allerede i stiftelsesåret kunne klubben derfor påtage sig at afholde sit første ”Efterårsløbet”. Det fandt sted i Tisvilde Hegn d. 8. september. At klubben valgte at arrangere løb om efteråret og kalde det ”Efterårsløbet”, kunne skyldes den kendsgerning, at KIF, som grundlæggerne kom fra, om foråret afholdt sit ”Forårsløbet”. De ville måske herved understrege, at de var ligeværdige med den klub, de havde forladt.

O-sportens begyndelse fra 1897

Inden jeg går videre med Skærmens historie, vil jeg trække nogle tråde tilbage til orienteringens start for derved at sætte den ind i et mere overordnet idrætshistorisk perspektiv. Jeg vil prøve at gøre rede for, hvor længe o-sporten har været dyrket i Danmark, hvornår o-sporten i Danmark bliver en selvstændig sportsgren, og hvem der dyrker sporten, dvs. gøre rede for rekrutteringsgrundlaget. Jeg vil også komme ind på stifternes indsats før 1957. Efter gennemgangen af deres bedrifter vil man sikkert

kunne indse, at de ikke alene – som antydte ovenfor – brændte for deres sport og brugte megen tid på den, men også til tider (det gælder især Schilling) var fremgangsrigt o-løbere, der kunne fejre store triumfer.

O-sporten er i sin oprindelse klart en nordisk idræt. Sporten bliver hurtigt populær i Sverige, Norge og Finland. I Sverige bliver det en nationalsport, mens det varer længe, før sporten for alvor bliver kendt i Danmark og bliver anerkendt som en sport. Det første løb i Norden finder sted i Norge d. 20/6 **1897**, eller også sker det d. 31/10 1897 i Nordmarka nord for Oslo (det er lidt omstridt), det næste i Danmark d. 4/12 **1898** og det tredje i Sverige d. 17/3 **1901**, arrangeret af Sundbybergs IK. Dette løb er på 14 km med poster ved kirker og gårde. Finland er først med ca. 20 år senere med orientering til fods, som det hedder, når man løber. I 1906 havde sådan set det første orienteringsløb fundet sted i Finland, men det var et ski-o-løb, og det tæller altså ikke!

Det første danske løb minder om det svenske løb: Der var to poster: en kro og et mindesmærke, som begge lå ved en hovedvej. Målet havde ”lignende dimensioner”! Der blev ikke anvendt kort eller kompas, men det er jo avanceret banelægning, for post 1 kunne med rette hævdes at være en væskepost. Det oplyses dog ikke, hvor lang banen var, men den har sikkert været lang, for det må have handlet om at tage landkending på stor afstand, jf. det svenske løb i 1901.

I de efterfølgende år frem til 1915 afholdtes der hvert år nogle løb. Herefter var der officielt meget stille omkring sporten, indtil den begyndte at blive organiseret i 1942. Men indenfor spejderbevægelsen, der kom til landet i det første årti af det 20. århundrede (den fylder nemlig 100 år i februar i år), var den en af de faste discipliner. Naturligvis dyrkedes sporten også inden for militæret.

Sporten udspringer historisk set af militærets behov for i krigstider at kunne finde vej vha. kort og kompas bag fjendens linier og vel også foran dem. Der var altså til stadig-

hed på mange måder grobund for, at sporten blev en officiel idræt på lige fod med alle andre idrætsgrene i Danmark og også blev en selvstændig idræt, dvs. fik sit eget forbund.²⁾

Gennembruddet for o-sporten i Danmark under krigen. DSOF dannes i 1942. OG bryder ud i 1950, og derved opstår DOF

I **1940** sker der noget afgørende, da DIF's formand, generalmajor Holten F. Castenschiold, indkalder de københavnske sportsjournalister til et møde på DIF's kontor. Her meddeler han, at DIF vil arrangere såkaldte ”idrætslige vandreture”. Det bliver indledningen til de første, mere officielle o-løb i Danmark.

Det første i Københavnsområdet finder sted d. 20/10 1940 i Jægersborg Hegn, da KS afholder sit ”Pokalløb” for første gang.

Men der er tre forbund, der er interesseret i at få o-løberne ind i deres fold. Det drejer sig om atletikforbundet, roforbundet og skiforbundet. De, der dyrkede o-løb dengang, var i stort omfang roere, atletikudøvere og skiløbere. Roerne og atletikudøverne dyrkede o-løb og skiløb om vinteren for at holde formen ved lige, og skiløberne dyrkede o-løb om sommeren for at holde formen ved lige og løb også o-løb om vinteren, hvis sneen ikke kom.

Det lyder måske forvirrende, men DIF skærer i hvert fald igennem og bestemmer, at skiforbundet skal optage o-folket, hvilket betyder, at **Dansk Ski- og Orienteringsforbund (DSOF)** grundlægges i **1942**. Det skulle fremme skisport, bjergsport og orientering! Men d. 3/12 **1950** kommer det til den berømte skilsmisse mellem Skigruppen og Orienteringsgruppen (OG) i forbindelse med årsmødet i DSOF. Et stort flertal blandt de delegerede stemmer for at oprette **Dansk Orienterings-Forbund (DOF)**.

DOF er dermed kun lidt over seks år ældre end OK Skærmen! Formanden for OG, Olaf Andersen, bliver også DOF's første formand. Han var symptomatisk nok medlem

af KS, Københavns Skiklub. Nu bliver det at dyrke o-løb en idræt i sig selv, efter at det har været en supplement-sport for andre idrætsgrene, og idrætten får sit eget selvstændige forbund.

Under krigen afholdtes der mange løb trods adskillige afviklingsvanskeligheder. F.eks. er der **"Cigarkasseløbet"** i Hareskoven, hvor de levende poster blev sparet væk. Posterne blev da markeret med slalomflag af papir. Men der var også en cigarkasse, der indeholdt små sedler med angivelse af næste post. Da kortet var i 1:100 000, "kunne det være svært at finde sådan en cigarkasse i Hareskovens grantykninger". Transportmidlet til "Cigarkasseløbet" var bicyklen. Generelt var transportmidlerne i krigsårene cykel, lejet omnibus eller tog, fordi privatkørsel ikke var tilladt.

Da der var løb i Folehaven en søndag i november 1940, cyklede løberne tidligt af sted i tusmørket om morgenen med blændede cykellygter. Engang var der løb på Lolland, hvor deltagerne fra Nordsjælland kørte derned i lejet bus, og dér traf de så sammen med fire mand fra Holbæk i en privatbil:

"De havde læsset en trillebør på taget, og derudover havde hver mand en spade eller en skovl med. I tilfælde af, at de skulle blive stoppet af politiet, var de på vej til arbejde!"³³⁾

Det første DM for Herrer fandt sted i **1942**, men da der ikke var fri tilmelding, var det et noget tvivlsomt mesterskab.

Helsingør Roklubs Ski- og Orienteringssektion afholdt sit første åbne løb d. 24/9 **1944**. Det danske politi var blevet taget d. 19/9, altså kun fem dage før løbet, og der var generalstrejke de to følgende dage, men "i løbet af fredagen d. 22 var toggangen nogenlunde, og løbet blev gennemført. Derefter gik dansk orienteringsidræt under jorden". At toggangen igen blev nogenlunde, var simpelthen en forudsætning for, at løbet kunne afholdes, for ellers kunne deltagerne ikke møde op på mødestedet.

Vi er nu fremme ved løb, hvor klubbens stiftere nævnes første gang, og det vil jeg forfølge lidt i sammenhæng med, hvad der ellers sker inden for sporten frem til 1957.

Ovennævnte ski- og o-sektion arrangerer sit tredje åbne løb d. 29/9 **1946** i Krogenberg og Danstrup Hegn. Vinderen i HB er **Poul Schilling Hansen** fra KIF. Han er seniorløber, men endnu ikke A-løber, 27 år gammel. Han løber stadigvæk HB i oktober i 1947. **Vagn Olssons** navn dukker op første gang i resultatlisten fra DSR's løb i Hvalsø d. 4/4 **1948**, hvor han bliver nr. 10 i HB. Han er 29 år og løber for KR, Københavns Roklub. Søndagen efter i Hesede bliver han nr. 1 ud af 65 startende i HB. **Kai Jensen**, KIF, bliver her nr. 3, og **Tage Knudsen**, KIF, bliver nr. 29.

D. 10/4 **1949** er der igen løb i Hesede, og Schilling er i mellemtiden rykket op i HA. Hermed indleder han en fornem karriere inden for dansk o-sport. Palo's løb d. 24/4 1949 er ufatteligt enestående for HA's vedkommende: Der er **seks km. fra start til post 1!** I "Kløpinden" står der: "A-klassens løbere fik et stød i hjertekulen allerede ved starten". Det tror man gerne! Schilling får den ottendebedste tid på strækket, nemlig 57 minutter, og ender på en 10. plads. Kortet, som er i 1:50 000, er med hældningsstreg i stedet for højdekurver. Sådant et "svensk" kort fandtes dog også i Danmark over Rude Skov nord for Holte og måske også andre skove.

Foto af Vagn Olsson fra 1950. Han var en alsidig sportsudøver: Han var medlem af Dansk Vandrelaug, skiløber, cykelrytter og langtursroer i KR. Bl.a. roede han Fyn rundt 1952. Men han løb altså også orienteringsløb. Foto: Privatfoto

D. 25/5 1949 er der trekantmatch mellem Nordjylland, København og Göteborg. De københavnske deltagere ankommer med

lyntoget til Aalborg kl. 0.30, kommer i seng kl. 2 og bliver kaldt op kl. 5, hvorpå de i bus bliver kørt til Kirkholt i det nordlige Vendsyssel. Som ved andre store løb som f.eks. DM forbliver løbsområdet hemmeligt indtil ankomsten til startstedet. Den 14 km. lange bane er lagt efter "svenske mønstre". De 7 poster er derfor ret lette! Vinderen er én fra Göteborg, men de fem næste er faktisk københavnere. Alligevel vinder svenskerne samlet. Schilling bliver nr. 22 ud af de 45 startende.⁴⁾

De tidlige 1950'ere: Poul Schilling udtages til landsholdet og vinder DM-bronze i holdløbet 1950 og DM-guld i holdløbet i 1951, begge gange sammen med Knud Jensen og Thorkild Hansen

D. 30/4 **1950** er der Københavns mesterskaber (og Sjællands mesterskaber) i stafet i Vallø Storskov. KIF's hold i HA, der fører med 20 minutter efter andet skifte, bliver nr. 2 1½ min. efter AI. Det bestod af Knud Jensen, Schilling og Thorkild Hansen, der i alt løber godt 40 km. Sjællands mestrene, Fredensborg med bl.a. Mogens Thrane, er ét sekund efter AI! Et berømt løb. Kortet er i 1:100 000.

Senere på året bliver Poul Schilling udtaget til kredsmatchen mellem Nordjylland og København og placerer sig dér på en fin 10. plads blandt 30 startende. Den sidste af de 26 gennemførende er ude i **4.25.28 timer!** Uden for konkurrence deltog både Vagn Olsson og Kai Jensen. De tre af de fire koryfæer deltager altså på den samme bane ved dette løb. Det er nok første gang, de gør det. I september er både Kai Jensen og Vagn Olsson rykket op i HA. Op- og nedrykning er dikteret af et pointsystem.

D. 21/9 får Schilling meddelelse fra DSOF om, at han er blevet udtaget til landsholdet, der skal løbe nordisk 4-landskamp i Varberg i Sverige d. 1/10. Det går imidlertid ikke særligt godt, da han slutter som tredje-sidst på 56. pladsen, men han er dog 18 minutter foran Helmuth Olsen fra LIF. Lørdag eftermiddag var der officiel modta-

gelse på torvet, og inden da var deltagerne på sightseeing i byen. Herom skriver sidst-nævnte i "Kløpinden" bl.a.:

"Autografbacillen havde for nogle dage bidt Varbergs ungdom, stadig blev vi standset og måtte skrive vort navn i alle mulige arter af bøger. Schilling Hansen fra K.I.F. blev præsenteret for en særlig flot, hvor der desuden skulle svares på nogle spørgsmål. Udfør et, der lød: "Bedste resultat", skrev han: "3 børn."⁵⁾

Han fik i alt fire børn. Han nævnes som en af favoritterne til at vinde guldet i Herre Senior ved **DM** i Rold Skov d. 5/11. Han må dog nøjes med en 11. plads, men vinder **bronze** i holdkonkurrencen, hvor de tre bedste fra hver klub talte, sammen med Knud Jensen og Thorkild Hansen. Kun 40 ud af 73 kommer i mål indenfor maksimumstiden, som var 3 ½ time. Banen er på 13,3 km med 10 poster.

Holdkonkurrencen var almindelig dengang i alle åbne løb og ved DM. På DM-niveau fortsætter holdkonkurrencen, selvom **lands-stafetten** indføres. Den ophører først, da DM-Stafet afløser lands-stafetten i 1964.

Der var to klasser mere ved disse mesterskaber: Old-Boys og Damer. Så enkelt var det med klasseinddelingen dengang. Hvis drenge og piger ville deltage, måtte de løbe senior.

Planer om sammenlægning af KIF's og KS' o-sektioner til en ren storklub i 1951: Københavns Orienteringsklub

D. 17/5 **1951** kunne man læse følgende nok så forundringsvækkende overskrift i en af dagens aviser: "Københavns Skiclubs og KIFs orienteringsfolk danner ny klub sammen."⁶⁾ I Århus var OK Pan blevet stiftet som den første rene klub i landet i 1946, og i Odense var Odense Orienteringsklub blevet stiftet i februar 1951.

Nu var turen kommet til København. Den nye klub skulle hedde **Københavns Orienteringsklub!** Planen blev dog aldrig til

noget. Hvis den var det, var OK Skærmen nok heller aldrig blevet til noget!

I efteråret 1951 opnår Schilling fremragende resultater. Det er vel ikke forkert at hævde, at her topper hans karriere som seniorløber. F.eks. vinder han i HA i et natløb i Rude Skov d. 8/9, og d. 30/9 bliver han nr. 2 i HA i et dagløb ved Gurre Sø. Han bliver forståeligt nok igen udtaget til landsholdet, som d. 14/10 skal løbe mod Sydsverige i Tinnets Krat. Herrernes bane er på 10,750 km. med syv poster. Kortet, som de løber efter, er et målebordsblad, men det er reduceret til 1:30 000, fordi det ikke skal være for nemt! Schilling bliver nr. 14 og tæller ikke med i landskampen.

Ugen efter er der **DM** i Kærgaard og Vejers plantager, hvor han bliver nr. 22. Han vinder dog **guld i holdkonkurrencen** sammen med Knud Jensen og Thorkild Hansen. Kai Jensen bliver nr. 34.

Ved **DM i 1952** ved Åbenrå bliver Schilling kun nr. 52 lige foran Vagn Olsson, KR. De er akkurat på hver deres side af de tre timer. KIF's guldhold fra det foregående år bliver derfor kun nr. 4 denne gang. Juniorerne, altså drengene, er med ved dette DM, men der er ingen pigeklasse.

Ved **DM d. 25/10 1953** i Høgildgård m.fl. plantager bliver han nr. 30. Kai Jensen bliver nr. 51. Hermed slutter en fin karriere som seniorløber. Fra 1954 løber han Yngre Old Boys.

KM-Stafet i maj 1954 fra Hillerød til Bagsværd: Poul Schilling er feltherren

Poul Schilling er stævneleder, da der afvikles en bemærkelsesværdig **KM-Stafet** d. 9/5 **1954**, som begynder i Hillerød og slutter på Bagsværd Rostadion. KM betød i denne forbindelse Københavns- og Sjællandskredsens mesterskaber i stafetorientering.

Der skulle udregnes nøje tids- og logistikplaner for såvel de medvirkende officials som for løberne. Løberne skulle køre med S-tog til bestemte stationer for derfra at blive viderebefordret i busser til startsteder-

ne. Der var stafetskitter på Allerød Stadion, Højgård og Furesø Bad. Kun Herre A og Herre B startede så højt mod nord som Hillerød. De øvrige klasser startede fra Allerød Stadion.

Det virker som et uoverskueligt arrangement, men Schilling havde styr på tingene. Det viser bl.a. en meget fin teknisk tegning med alle mødesteder, startsteder, skiftesteder, omklædning, mål og tidspunkter indtegnet grafisk. Han var feltherren med det store overblik over slagets gang.

Ove K. Jensen vinder FM-guld i OB i 1953 og vinder også guld i holdløbet. Poul Schilling bliver forbundsmester i OB i 1955, og holdet vinder sølv

I marts 1954 skifter Vagn Olsson fra KR til KIF. KIF bliver yderligere styrket, da Ove K. Jensen kommer til klubben i oktober samme år.

Ove K. Jensen kom til KIF fra Stifinderne i Aalborg i oktober 1954. Inden da var han blevet optaget blandt Skovkarlene i DOF's Nordkreds ved et vinterblot ved Mossø i februar 1954. Foto: SKK billedarkiv

Han er to år ældre end Schilling og Vagn Olsson. Han havde nemlig som medlem af Stifinderne vundet guld i OB ved førømtalte DM i 1953 i Høgildgård Plantage syd for Herning, hvor han også sammen med Arthur Bobach og Hans Thøgersen havde vundet holdkonkurrencen.

Året forinden havde han placeret sig som nr. 3 i OB i DM ved Åbenrå. Tage Knudsen deltog også i DM i Høgildgård i 1953 i OB, men gennemførte ikke, da han manglede en post. **Mesterskaberne i 1954** finder sted i Vester Thorup plantage. Det regner og stormer, hvilket måske er medvirkende til, at det bliver et løb med mande- og kvindesfald i et sjældent omfang. I OB gennemfø-

rer 8 ud af 31 indenfor maximumstiden! Max. var 3½ time. Schilling bliver nr. 5. Ove K. Jensen bliver nr. 9 og Vagn Olsson nr. 12, men de to er over max.! Kun 5 damer ud af 22 startende kommer under max. Efter at være blevet nr. 5 i 1954 tager Schilling dog kraftig revanche og erobrer **guldet i OB i 1955** i Vrads Sande! Et nyt højdepunkt i hans karriere. Ove K. Jensen bliver nr. 15 og Vagn Olsson nr. 19. Dette hold får dermed **sølv**.

Trekløveret triumferer igen, da der afholdes **KM-Nat** i Grib Skov d. 29/10 1955. Nr. 1 bliver Ove K. Jensen, nr. 3 Schilling og nr. 6 Vagn Olsson. De vinder naturligvis holdkonkurrencen overlegent.

Men de kan ikke helt gentage succesen fra 1955, da der løbes **DM** i Ho, Bordrup m.v. plantager i **1956**. Vagn Olsson kan ganske vist notere sig for et fantastisk resultat, da han individuelt bliver bedst placeret på en 6. plads, men eftersom de to andre bliver hhv. nr. 19 og 22, må holdet affinde sig med en 3. plads.

Er det her, stiftelsen af OK Skærmen planlægges? Ved kaffebordet hjemme hos Schilling ses fra venstre Knud Jensen, KIF, Vagn Olsson, Ove K. Jensen, Kai Hollender og en anonym dame. Fotoet er sikkert taget af Schilling. De fire stiftere er samlet. Et unikt billede. Foto: Privatfoto

Vi er nu fremme ved OK Skærmens stiftelse i februar **1957**. Jeg vil i det følgende forsøge at gøre rede for, hvilken fremgang denne klub både løbs- og arrangementsmæssigt har fra 1957 til 1962, og hvilke nye

profiler der dukker op og kommer til at tegne klubben både indadtil og udadtil.

OK Skærmens udvikling 1957-1962

Man kan nok hævde, at starten er lidt spæd, hvis man blot ser på, hvor mange medlemmer klubben får de første fire år. Men arrangementsniveauet er højt fra start. I formandens første indberetning til DOF sidst i december står der at læse, at klubben har 16 aktive medlemmer, nemlig 11 mænd og 5 kvinder (og ingen passive). Det fremgår endvidere, at klubben - som tidligere nævnt - afholdt sit første åbne løb d. 8/9 med 207 deltagere og et lukket løb d. 4/11 med 22 deltagere. I november var der blevet afholdt to træningsløb med i alt 18 deltagere.

Året efter, altså **1958**, er der 17 aktive medlemmer og 5 passive. Der afholdtes igen et åbent og et lukket løb.

Medlemstallet øges pænt i **1959**, hvor klubben har 30 aktive medlemmer: 23 mænd, 6 kvinder og det første ungdomsmedlem: 1 barn under 14 år. Schilling kan i sin sidste indberetning notere, at Skærmen igen har afviklet de to sædvanlige løb og hele fire træningsløb. Han tilføjer, at der har været 4 kursusaftener for begyndere og 6 begynderinstruktioner i terræn. Jeg tror, at han indberettede dette med en vis stolthed!

Medlemstallet falder kraftigt i **1960** til 18 aktive fordelt på 12 mænd og 6 kvinder. Der er 2 passive. "Efterårsløbet" har igen fundet sted, men der blev ikke arrangeret noget lukket løb. Derefter øges medlemskaren på ny, så der i **1963** er 40 medlemmer.

I 1958 skifter som sagt i indledningen Tage Knudsen fra KIF til Skærmen. Han løber nok sit sidste løb ved DM i 1963.

Men andre kommer til, som i de efterfølgende år og årtier på mange måder kommer til at præge klubben. Samme år, altså 1958, melder Aage Juul Hansen sig ind efter at have lært sporten at kende indenfor FDF og fundet ud af, at det var noget, han var god til. Han får sin søster Else Juul Hansen med

i 1959, og samme år kommer brødrene Gert og Erling Bøgevig (d. 2006) ind. I 1961 kommer Jørgen Schultze og Ole Schultze til klubben efter at have løbet for Glostrup.

I regnskabsbogen står der til allersidst under 1962 ganske lakonisk: ”6 nye 8/11”. Det dækker over, at der kommer seks nye medlemmer fra KFUM-spejderne i Vangede. En af dem er undertegnede.

Min bror, Erik Torm, ringede til DOF og spurgte, hvor man kunne melde sig ind i en o-klub, når man nu boede i Vangede. Svaret var: ”Skærmen eller Rovers”. Rovers var en klub, der var startet af *gule* spejdere, så det var ikke lige sagen.

Der kommer 4-5 spejdere mere fra Vangede i foråret 1963. Det betyder en kæmpemæssig saltvandsindsprøjtning for ungdomsafdelingen med en tilgang på godt ti nye ungdomsløbere. Afdelingen havde så godt som været ikke-eksisterende i 1962.

Vi deltog i ikke så få instruktionsaftener hjemme hos Schilling på Vadbros i Søborg eller i et hobbyrum nede i kælderen. Selskabslokalerne på Vadbros brugtes i flere år til de to årlige præmiefester, som markerede afslutningen på hhv. forårs- og efterårssæsonen i Sjællandskredsen, så længe han var formand for kredsen.

En enkelt præmiefest foregik dog på Vikingebådene på Øresund!

Skærmen - en københavnklub?

Kai H. Jensen begyndte ligesom Poul Schilling som cykelrytter. Men mangel på dæk og slanger under krigen ”tvang” ham til at blive o-løber. Han var en af klubbens stiftere i 1957. Fotoet er fra 1995. Foto: Privatfoto

Inden jeg går videre med fremstillingen af Skærmens historie, vil jeg behandle spørgsmålet, om klubben er en københavnklub. Det er selvfølgelig et spørgsmål, om hvordan begrebet skal defineres. Hvis man med begrebet mener, at medlemmerne i begyn-

delsen kom fra stenbroen, er der næppe dækning for den opfattelse. Formanden bor i Søborg, kassereren og sekretæren i Herlev og Vagn Olsson i Brønshøj. Brødrene Bøgevig er NV-drenge, Schultze-familien er fra Glostrup, og vi spejdere kommer fra Vangede. Aage og Else Juul Hansen bor på stenbroen, ligesom nogle andre gør, men generelt er det ikke en københavnklub i den forstand, men en forstadsklub.

Fra 1965 bliver klubben dog styret fra stenbroen i Aage Juuls første formandsperiode og i noget af Else Juuls efterfølgende formandsperiode, der slutter i 1975. Det gælder også i min første formandsperiode fra 1987 til august 1990, hvor både jeg og Else Juul, som da var klubbens løbstilmelder, bor i Baldersgade. Hun vender nemlig tilbage til stenbroen efter ca. 20 år med bopæl i Farum.

Kommandocentralen befandt sig på Bogtrykkervej i Erling Bøgevigs formandsperiode, og derpå befandt den sig altså i Ægirs-gade og i Baldersgade på Nørrebro i et anseeligt antal år.

Hvis man ser på, hvor vi hørte hjemme i DOF's **kredsinddeling**, var vi klart en københavnklub. Da Skærmen blev stiftet, hørte den naturligvis til i Sjællandskredsen, men hvilke klubber var så københavnske, og hvilke var sjællandske? Det havde været klart indtil 1956, hvor den meget lille Sjællandskreds indlemmedes i den meget store Københavnskreds. Nogle få sjællændere protesterede herimod, fordi ”de sjællandske løbere ikke ville kunne hævde sig i den store flok københavnere.”⁷⁾ Den nye kreds kom dog til at hedde Sjællandskredsen. En lidt paradoksal, men indlysende nok også en logisk beslutning. Men Københavnskredsen levede alligevel videre som et begreb og genopstod i hvert fald én gang om året, når matchen København-Provinsen, som afløste matchen mod Nordjylland, fandt sted. Da dystede alle de gamle københavnskreds-klubber mod klubberne i resten af landet. Af resultatlisterne kan så i dag aflæses, hvilke klubber der regnedes for at være københavnske og hvilke ikke. Jeg har

selv haft fornøjelsen af at deltage i en kvalifikationsmatch blandt københavnernes og endda at kvalificere mig til dysten.

Klubberne i København var mange, næsten legio. Men det drejer sig altså om o-sektioner, der var underordnet en hovedforening, som f.eks. KIF, AI, AS, KS, TII, LIF, HI, SNIK, HKBU (senere KFIU), FIK og roklubberne DR, KR, DSR og Palo.

Først fra 1957 kommer der, som det er blevet nævnt tidligere, rene o-klubber, nemlig OK Skærmen og ROK, og spørgsmålet er, om der kommer flere ud over Rovers og Ballerup OK, inden begrebet ”københavn-erklub” helt og holdent forsvinder.

Grænsen nordpå gik nord for HI (Holte Idrætsforening) og SNIK (Søllerød-Nærum Idrætsklub). Allerød var dermed den sydligste klub i Sjællandskredsen i Nordsjælland.

Arrangements- og løbsindsatsen de første tre år: 1957-1959. ”Efterårsløbet” bliver en fast tradition

Skærmen har tre deltagere med i et af de første løb i **1957**, som foregår ved Jyderup. Det er ikke helt overraskende Schilling, Vagn Olsson og Ove K. Jensen i YOB. De bliver nr. 2 i holdkonkurrencen. D. 7/4 løbes der ved Perstorp i Skåne, og her er også Kai Jensen med. Ove K. Jensen vinder, og ved at besætte også 5. og 10. pladsen vinder Skærmen holdkonkurrencen. Skærmen vinder igen holdkonkurrencen d. 14/4 i løbet ved Asserbo.

Skærmens første åbne løb, ”Efterårsløbet 1957”, afvikles i Tisvilde Hegn. Otte medlemmer af klubben stiller op, og det var i det hele taget almindeligt dengang, at en pæn andel af klubbens medlemmer fik lov til at løbe med i klubbens egne arrangementer. Det ville være utænkeligt i dag. Det sensationelle er, at tre drenge og tre piger er med. Alle drenge udgår, en af dem er Klaus Schilling, en nu afdød søn af formanden. Disse ungdomsløbere ser man kun yderst lidt til siden hen.

Sjællandsmesterskaberne løber af stabelen i Hvalsø d. 6/10 med deltagelse af de

fire gamle oldboysløbere, to damer og en af pigerne fra Skærmens eget løb, nemlig Kirsten Johnsen. Hun vinder i DC ugen efter. Hun må have været eneste tilmeldte pige, siden hun løber i en dameklasse. Sejren er så meget mere imponerende, som det er et løb uden kort. Der er tale om kompasgange! Hun melder sig kort tid efter ind i Holte, hvor hun skaber sig en stor karriere. Kirsten Johnsen opnår nemlig at blive landsholdsløber.

Ved det første **DM/FM** i klubbens historie i Tinnest krat m.m. i oktober 1957 er Ove K. Jensen, Vagn Olsson og Kai Jensen med. Førstnævnte bliver en flot nr. 4, mens de to andre klarer sig mindre godt, sådan så holdet kun bliver nr. 5.

Skærmens ”Efterårsløbet **1958**” i Grib Skov d. 7/9 begunstiges af strålende sol og stor deltagelse. To uger efter er der **KM-Stafet** i Hvalsø Skovene, hvor klubben bliver **nr. 2 i Old Boys**. Deltagerne er Schilling, Ove K. Jensen og Vagn Olsson.

Ugen efter igen afholder Helsingør Roklub løb i Gurrevang m.m. De tre ovennævnte vinder denne gang holdkonkurrencen, og i HC bliver Aage Juul Hansen nr. 5 ud af 63. Det er formodentligt hans debut inden for o-sporten - og det vel at mærke som Ældre Junior i en seniorklasse!

Dybt at falde, højt at flyve: Poul Schilling vinder bronze ved FM i OB i 1958. Holdet vinder sølv. Aage Juul Hansen debuterer samme år på juniorlandsholdet, der løber mod Skåne

Søndagen før DM det år er der løb ved Höör. Det løb er interessant på flere måder. Tage Knudsen løber sit sidste løb for KIF i YOB og udgår. Søndagen efter - til DM - starter han for Skærmen. Ove K. Jensen og Schilling udgår ligeledes, og Vagn Olsson er over max. Helmuth Olsen fra LIF (Lyngby) gennemfører og bliver nr. 5.

Det lover ikke godt for disse tre folk fra Skærmen før **DM** i Ry Nørreskov og Sønderkov, men har man dalet, må man toppe, og det gør de, idet **Schilling vinder bronze**

i OB, og holdet vinder sølv! Det er ganske enkelt en storslået præstation.

Men akkurat hvem overstråler alle andre ved dette DM? Det gør Helmuth Olsen, der har tilmeldt sig i Herrer for endelig at blive seniormester, og det bliver han i en alder af 40 år! Det er en af de største sensationer i dansk orienterings historie.

Men i Skærmen er en ny generation på vej. Aage Juul Hansen bliver udtaget til juniorlandsholdet, der skal løbe mod Skåne i Brorfelde d. 2/11. Han brager ind på en imponerende 6. plads blandt 18 startende i Ældre Juniører og bliver 3. bedste dansker.

I **1959** løber Aage Juul igen i HC, men han rykker lynhurtigt op i HB. Det går meget stærkt. Til **KM-Stafetten** d. 10/5 i "Allerød Skovene" (!) har klubben fem hold med, hvoraf tre dog ikke kommer på resultat-tavlen. Herre C-holdets sidstemand udgår, drengeholdets sidstemand starter ikke, og alle tre løbere på DB-holdet udgår. En af dem er Else Juul Hansen på 2. turen, men det hører til historien, at hun bliver kastet for løverne, for det er hendes første løb, og hun er kun 14 år! Læs hendes egen omtale heraf andetsteds i skriftet. Herre B-holdet gennemfører på en 4. plads. Det består af Aage Juul, Kaj Rosholm og Schilling. De seje veteraner Vagn Olsson, Ove K. Jensen og Kai Jensen bliver ligeledes nr. fire i OB. Skærmens "Efterårsløbet 1959" afholdes denne gang sydpå, nemlig i Borup Skovene, d. 6/9.

Else Juul rykker i samme måned op i DB, og Aage løber **DM** for første gang, skønt han kun er HB-løber. Han placerer sig på en 48. plads, mens oldboysløberne bliver nr. 4 i holdkonkurrencen. Schilling er bedst på en 8. plads, Tage Knudsen tager sig af en 18. plads og Vagn Olsson en 26. plads. DM afvikles i Klinteskoven på Møn.

Nye navne, bl.a. brødrene Gert og Erling Bøgevig, præger klubben i de følgende år

I **1960** bliver Aage Juul Hansen udtaget til matchen København-Bern, som udkæmpes i Teglstrup Hegn i juli, og bliver nr. 18 og

tæller dermed med i konkurrencen. København vinder med 9.15.19 tim. mod Berns 9.15.33 tim. Forskellen er altså yderst minimal: bare sølle 14 sekunder. D. 4/9 1960 står Skærmen igen for sit traditionelle "Efterårsløbet" i Tisvilde Hegn.

I foråret **1961** rykker Aage Juul op i HA, og allerede d. 7/5 opnår han at blive nr. 2 i HA i et løb i Teglstrup Hegn, hvor Erling Bøgevig bliver nr. 3 i HB. FM i stafet d. 26-27/8 1961 finder sted ved Gelsted på Fyn. Skærmen har et herrehold med. Erling Bøgevig løber natbanen, som løbes om aftenen, men bliver disket, hvilket nok blev hemmeligholdt, indtil løbet var forbi næste dag. Gert Bøgevig bliver personligt nr. 4 på 2. turen, og det som juniorløber! Aage Juul på sidsteturen bliver også disket. Denne revancherer sig, da han en måned senere vinder HA i et løb i Skåne. D. 5/11 vinder hans søster i DA i Klinteskoven. Hun er ikke mere end 16 år.

Ved **DM** i oktober 1961 ved Assens ved Mariager Fjord bliver Gert Bøgevig nr. 6 i Junior, og Else Juul bliver nr. 17 i Damer.

Aage Juul Hansen vinder natbanen ved Landsstafetten 1963 ved Flyndersø syd for Skive, men holdet udgår. Skærmen afholder to terminslisteløb på blot ti dage

I november **1962** får klubben som nævnt en stor tilgang af spejdere fra Vangede. De er med i Klubmesterskabsløbet ved Buresø og gennemfører alle på nær én. Skærmen arrangerer søndagen efter endnu et klubmesterskabsløb i Ravnsholt Skov, hvor spejderne igen er med, men i deres andet o-løb udgår alle.

Det første løb i forårssæsonen **1963** i Dansstrup Hegn d. 24/3 viser med al tydelighed, at en ny generation er ved at tage over. Else Juul vinder igen i DA, selvom hun blot er 18 år. Erik Torm vinder i HC, han er 19 år. Brødrene Bøgevig og Aage Juul løber også godt den dag. Samtidigt er Vagn Olsson rykket op i ÆOB.

Else Juul udtages til landskampen mod Sydsverige i maj på Hallandsåsen. Hun

bliver sidst af alle, men hvilken tidlig landsholdsdebut!

D. 31/8-1/9 løbes **Landsstafetten** for sidste gang ved Flyndersø. Skærmen er med i herreklassen med et hold bestående af Aage Juul, Erling Bøgevig og Erik Torm. Aage Juul lægger op til den helt store sensation ved at vinde natbanen. Men det går særdeles skævt for Erling Bøgevig, som er ude i 4.00.04 timer på andenturen (12 km). Holdet er hængt af og udgår i sidste ende, da Erik Torm udgår grundet tidspres. Året efter indførtes DM i stafet.

Skærmen er arrangør af "Efterårsløbet" i Slagelseskovene d. 8/9. Men allerede d. 18/9 står klubben bag et natløb i Tokkekøb Hegn. Hvordan en så ung og lille klub er i stand til at afholde et stort åbent dagløb og et åbent natløb indenfor et tidsrum på ti dage, er lidt af et mysterium, men det siger tilstrækkeligt om, hvilke kapaciteter der var i klubben, og hvilke ambitioner de havde. Natløbets begynderbane er prikket ind på forhånd, og de store skovveje er trukket op med rødt. Det er en fin service over for begynderne. Jeg er en af dem.

Erik Torm løber i mål ved KM-Stafet 1964 i St. Dyrehave. Bemærk datidens løbedragt og de beundrende blikke fra pigerne, der nok forstår at værdsætte den elegante løbestil. Foto: Privatfoto

Ved DM d. 20/10 1963 i Jægerspris Nordskov er to af de nye medlemmer fra Vangede, hvoraf den ene er mig, med i juniorklassen, og vi debutterer på glimrende vis ved at blive nr. 26 og 27 ud af 42. Stemningen på stævnepladsen - bl.a. er fjernsynet tilstede - og det gode løb medfører, at jeg bliver overbevist om orienteringssportens fortræffeligheder og har holdt fast ved sporten lige siden. Aage Juul løber eminent og bliver nr. 11 ud af 81 i Herrer.

DM-bronze til herrestafetholdet ved den første DM-Stafet i 1964 i Rold Skov og DM-bronze til Birthe Østerby, FIK, i Hvidbjerg i 1965. Stigende medlemstal frem til 1969

Skærmens herrestafethold vinder **bronze** ved den første **DM-Stafet** nogensinde i Rold Skov sidst i august 1964. Holdet består af Aage Juul, Erik Torm og Gert Bøgevig. Individuelt bliver de nr. 2, 5 og 7. Det bevirker i alt en meget sikker 3. plads.

Skærmens "Efterårsløbet" d. 6/9 **1964** er henlagt til Valborup Skovene. Det er samtidigt udtagelsesløb for københavnske løberes deltagelse i matchen København-Provinsen søndagen efter. Som tidligere fortalt (s. 10-11), kvalificerer jeg mig til matchen, der indgår i Djurslandsløbet. Jeg klarer mig udmærket i Mols Bjerge, men i resultatlisten står uden angivelse af årsag, at den ikke blev "fuldført". Jeg mindes i dag ikke, hvad der lå til grund for det.

Birthe Østerby, der allerede har gjort sig bemærket som landsholdsløber først i 60'erne, vinder DM-bronze til FIK ved **DM** i Hvidbjerg Plantager i **1965**. Hun melder sig ind i Skærmen i 1967.

De fleste Vangede-spejdere begynder at falde fra midt i 60'erne, og i klubben ser man mindre og mindre til dem, der grundlagde den. Ove K. Jensen er udmeldt, og Schilling rejser til udlandet i forbindelse med sit arbejde. Kun Vagn Olsson og Kai Jensen løber fortsat. Deres aktivitetsniveau er dog kraftigt dalende. Til gengæld kommer der nye medlemmer som f.eks. Jan

Hausner, Mogens Poulsen, Villi Stormly, Tage V. Andersen og som omtalt Birthe Østerby. De kommer på forskellig vis til at sætte deres præg på klubbens aktiviteter. Villi Stormly sad desuden i bestyrelsen i mange år som sekretær. Klubben har i 1965 44 medlemmer: 37 mænd og 7 kvinder. Et foreløbigt højdepunkt medlemsmæssigt nås i 1969, da der er 68 medlemmer. Det overgås først for alvor i 1981, hvor der er 79 medlemmer. Det er det højeste medlemstal, der nogensinde har været.

50 øre mere i startafgift bragte sindene i kog. Den første guldalder: Medaljeregning til OK Skærmen fra 1967. Gammelt kort over Grib Skov Vest, nyt kort over Grib Skov Øst med en uges mellemrum

Aage og Else Juul Hansen stod for præmieoverrækkelsen ved klubbens "Efterårsløbet" i Valborup Skovene d. 6/9 1964. Bag dem th. ses Mogens Poulsen. Foto: Knud Torm

Klubben havde alt i alt seks HA-løbere i **1966**. Lis Juul Hansen blev det år også DA-løber ligesom Else Juul, men det skete ved "en fejltagelse".⁸⁾ Om klubbens indsats generelt i 1966 skrev Aage Juul:

Hvis man betragter "SKÆRMEN" som løber, har denne løber på 16½ døgn tilbagelagt distancen København-Rom – ganske godt klaret, ikke?"⁹⁾

Klubben arrangerer et løb i oktober i Tisvilde Hegn med deltagelse af 400 løbere. Startafgiften er sat op med 50 øre, hvilket

der protesteres så energisk imod, at protesten tages til efterretning.

Skærmen kommer igen på DOF's medaljehjælpeliste i **1967**, fordi herreholdet vinder **bronze** ved **DM-Stafet** i Klinteskoven. De tre medaljetagere var Aage Juul, Villi Stormly og Gert Bøgevig. Klubbens damer er tæt på at hjemføre medaljer d. 25/8 **1968**, hvor konkurrencen afholdes i Blåbjerg Plantage på et nyttegnet kort i 1:25 000. Efter andenturen er de kun ét sekund efter det førende hold, men desværre udgår Else Nielsen på tredje- turen. Else Marker-Larsen - sådan hedder EJH nu, fordi hun i mellemtiden har giftet sig - havde lagt ud, mens Birthe Østerby, det nytilkomne medlem af Skærmen, løb andenturen.

Else Marker-Larsen vinder DM-sølv og Birthe Østerby FM-guld i 1968

Både Else Marker-Larsen og Gert Bøgevig løber for landsholdet i matchen mod Syd-sverige, som foregår syd for Borås, d. 4/8 **1968**. Han bliver bedste dansker på en 9. plads, mens hun bliver næstbedste dansker på en 4. plads.

Ved det individuelle **DM** i Grib Skov Øst d. 13/10 1968 vinder Birthe Østerby **guld** i OG (Old Girls), der løber 6,1 km. Skærmen får en medalje mere, som Else Marker-Larsen hjemfører ved at vinde **sølv** i Damer, 1,09 min. efter Vibeke Bøgevig. Der er 9 poster på de 8,4 km.

Det bliver hendes første medalje ud af utallige. Hun er klubbens medaljesluger par excellence. Gert Bøgevig bliver en flot nr. 7 i Herrer. Kortet er nyttegnet ved Erik Brühl og i 1:25 000.

Søndagen før havde Skærmen arrangeret "Efterårsløbet 1968" på nabokortet, altså Grib Skov Vest. Det kort, der brugtes dér, var imidlertid et gammeldags kort, dvs. et GI-kort i 1:25 000. De to kort kan lægges ved siden af hinanden. De passer som hånd i handske. Men hvilken kontrast er der ikke mellem det gamle og det nye kort! Det er næsten to vidt forskellige verdener. Orienteringskortene er ved at vinde indpas også

på Sjælland, men det varer flere år, før man helt holder op med at løbe efter GI's kort. Der er en længere overgangsfase, hvor de gamle kort kun langsomt viger for de nye kort, som o-løberne selv tegner.

Damerne fortsætter i **1969**, hvor de slap i 1968. Ved **FM-Nat** for Damer i Skjolde-næsholmskovene i 1969 vinder Else M-L **bronze**. Fordi kønneses ligestilling har svært ved at slå igennem, ophøjes damernes mesterskab i natløb først i 1974 til DM. Allerede i 1968 var DM-Nat for Herrer blevet indført. Da der senere på året løbes om **DM i stafet** i Grib Skov Øst, bliver det også til **bronze** til Skærmen i Dameklassen ved Birthe Østerby, Birte Agervold og Else Marker-Larsen. Det bedste herrehold besætter 5. pladsen ved Jan Hausner, Tage V. Andersen og Gert Bøgevig.

Birte og Flemming Agervold, der kom fra KFIU, var medlemmer af klubben fra 1969-1972.

1970: Damestafetholdet vinder guld ved DM i Vrads Sande. Andetholdet er også tæt på medaljer. Birthe Østerby og Birte Agervold sikrer Skærmen guld og sølv i OG ved DM i Holsteenshus og Svanninge Bakker. Jan Hausner arrangerer næsten alene tremandsstafet i 1971

Der varmes op til DM i **1970**, da der dystes om **KM** i stafetorientering i Hvalsø Skovene i maj. Dameholdet stiller anderledes op denne gang, da Else M-L løber førsteturen. Men holdet bliver nr. 2 næsten en time efter vinderen. Det ser ikke godt ud.

Holdopstillingen til **DM-Stafet** ændres derfor på ny, så Else M-L igen løber sidsteturen, og endelig: d. 23. august 1970 krones damestafetholdets anstrengelser med held. Holdet vinder **guld**, og således vinder klubben de første DM-guldmedaljer i seniororientering!

Dameholdet bliver en klar nr. 1 i det barske terræn i Vrads Sande, hvor der løbes efter 1:25 000. Birthe Østerby kan efter første etape løbe i mål kun tre minutter efter nr. 1, Birte Agervold bringer holdet i spidsen ved

at vinde anden etape, og Else Marker-Larsen øger forspringet, før hun sprænger målsnoren. Holdet sejrer med 38½ minut foran nr. 2, Holte. Det er meget suverænt, især når det tages i betragtning, at de to Birter er Old Girls! De løber hhv. 7,0, 7,6 og 7,6 km.

Men triumfen kunne være blevet endnu større, for klubben stillede også med et andethold, der lå nr. 3 efter andenturen. Lis Juul Hansen bliver blot nr. 6 på førsteturen, men Aase Spliid bliver individuelt nr. 2 på anden etape, der dermed har to fra Skærmen på de første to pladser. Det er enestående! Birthe Andersen går altså ud som nr. 3 på sidste etape, men det er ikke hendes dag, for hun bliver individuelt den dårligste på etappen, og holdet falder tilbage til en 6. plads. 7 hold kommer igennem ud af 9 startende.

På herresiden er tre hold fra Skærmen tilmeldt. Førsteholdet løber glimrende. Det bliver ganske vist ikke til medaljer, men de bliver dog nr. 6 blandt de 30 startende hold. For førsteholdet løb Helge Hansen, Mogens Poulsen og Aage Juul Hansen. Ved **KM** i maj var førsteholdet blevet nr. 3. Her løb imidlertid Gert Bøgevig i stedet for Mogens Poulsen.

Skærmen vinder igen medaljer i forbindelse med **DM-Dag** i Holsteenshus og Svanninge Bakker d. 13/9. Birthe Østerby vinder nemlig **forbundsmesterskabet** i OG (Old Girls) foran Birte Agervold. Det er Skærmen hidtil eneste **dobbeltriumf** ved et DM. Til de 5,2 km. bruger de 1.00.38 tim. og 1.02.38 tim. Ved VM i DDR sidst i september bliver Else Marker-Larsen nr. 14.

Hvad klubben i almindelighed og Jan Hausner i særdeleshed formår i de år, kommer f.eks. til udtryk, da klubben afholder en tremandsstafet d. 2/10 **1971** i Tokkekøb Hegn. Jan Hausner er både stævneleder og banelægger. Banerne er håndtegnede på forhånd.

Else Marker-Larsens medaljesamling fra 1969-1976: Bl.a. guld ved DM-Dag i 1973 og guld ved DM-Nat i 1976

Frem til 1976 fuldender Else Marker-Larsen sin medaljesamling, sådan så hun har guld, sølv og bronze i både DM-Dag, DM-Nat og DM-Stafet. DM-Lang indføres først i 1976. Hendes **natlige eventyr** ser sådan ud efter **bronze** i 1969: **Sølv** 1970, **guld** 1971, **sølv** 1972, **sølv** 1973, **sølv** i 1974 ved det første DM i Svinkløv og **guld i 1976** ved det tredje DM i Grib Skov Nord. Ved dette DM er Jan Hausner en af korttegnernes og banelæggerne.

Om **dagen** holder hun sig heller ikke tilbage. Efter **sølv** i 1968 får hun igen **DM-sølv** i 1971 i Sorø Sønderkov og Næsbyholm Storskov. Løberne startede nordpå i den første skov og endte så sydpå i den næste skov. Der var stort set kun én kurs: sydpå! Hun vinder **bronze** i **1972**, da **DM** finder sted i Nørlund Plantage. Imidlertid kommer højdepunktet i **1973**, da hun vinder **DM-guld** i de meget krævende Munkebjergskove. Kortet er i 1:20 000. Til de 6,680 km. bruger hun 1.14.07 tim. Året efter i Rø Plantage må hun nøjes med **bronze**. At hun vinder den Nationale Rangliste i 1971, kan just ikke overraske nogen. Samme år bliver Helge Hansen nr. 6 på mændenes Nationale Rangliste. Han døde i en ung alder i 1981, kun 34 år gammel. **Damestafetholdet** løber igen fremragende i **1972**, da de opnår **sølv** ved **DM** i Tisvilde Hegn.

Skærmen arrangerer sammen med IF Vedbæk et pinsestævne d. 2-3/6 **1974** med et dagløb og en stafet efter den dengang nye Farsta-metode i Tisvilde Hegn og Melby Overdrev med deltagelse af ca. 1000 løbere. Mange af dem kommer fra Sverige.

Den geografiske udvikling mod nordvest. Kortudviklingen: O-kort bliver almindelige, og den grønne farve tages i anvendelse. Selvindprikningens langsomme afskaffelse

Omkring **1970** rykker klubben definitivt væk fra storbyen. Aage Juul Hansen flytter til Værløse og Else Marker-Larsen til Farum (i 1972), dvs. de to, der afløser hinan-

den på formandsposten i to omgange, bor nu langt væk fra stenbroen. Det får afgørende indflydelse på, hvorfra de nye medlemmer herefter kommer, og på klubbens tilknytning til Værløse kommune.

Fra 1970 løbes praktisk talt kun efter **o-kort**. Dog løbes efter GI-kort i 1:25 000 over Brorfelde i april 1970. Det er sidste gang, jeg selv løber efter sådant et GI-kort. Derefter drejer det sig om kort, der er tegnet af o-løbere. Bl.a. er Jan Hausner en flittig korttegners i Grib Skov, Geel Skov og Hareskovene. Imidlertid eksisterer den grønne farve endnu ikke.

Jeg skal selv til Steen Blichers Plantage i april **1971** for første gang at opleve de tre tæthedsmarkeringer i grøn farve. En af korttegnernes bag dette såkaldte "øl-kort" (Thor er sponsor!) er i øvrigt Mogens Hansen (dengang Randers OK, men i 1972 blev han medlem af OK Skærmen).

I maj kommer man ud for et kort over Teglstup Hegn med bare **to** nuancer grønt! Det er noget af en raritet. Herefter er "hvide" kort igen typiske. Det gælder f.eks. Skærmens åbne løb ved Höör i Skåne i august.

Der var dengang en meget livlig debat om disse o-kort. O-folket var næsten delt midt over i to lejre. Den ene fløj mente, at de nye kort var et mægtigt fremskridt for sporten, eftersom de betød, at "slump" ikke mere ville kunne forekomme på grund af kortenes store pålidelighed og detaljerighed, mens den anden fløj mente, at det nu var sket med de sande orienteringsløbere. Denne fløjs argument var, at orienteringen ikke mere var i højsædet, fordi kortene blot indbød til det rene vejfræs.

Men set i bakspejlet var det selvfølgelig en overflødig og næsten forfejlet diskussion, og stort set ændrede styrkeforholdet blandt løberne sig ikke, hverken blandt elite-løberne eller de almindelige løbere. I dag er o-kortene og et målestoksforhold på enten 1:15 000 eller 1:10 000 en selvfølge.

Selvindprikning er stadig gængs frem til august **1972**, men deltagerne i Skærmens "Efterårsløbet" på Söderåsen får udleveret kort med indprikkede baner. Vi er helt

fremme i o-skoene! Selvindprikning forekommer dog igen senere hen. Intet er entydigt eller konsekvent i disse år, men en uafvendelig udvikling er i gang.

Skærmen som TKC for udklækning af talenter i 70'erne. Talke Vilstrup har planer om korttegning på Samsø. Skisportsafdelingen er aktiv, men mest i Norge. Klubblad, -mærke og -bluse indføres i hhv. 1976 og 1978. De første samarbejdstanker luftes i 1979

I begyndelsen af 70'erne får Skærmen tilgang af folk som Ole Sommer, Ellis B. Madsen (siden hen Sommer), Ib S. Petersen og som nævnt Mogens Hansen. Denne bliver klubbens anden korttegner efter Jan Hausner.

De to førstnævnte forlader dog klubben ret hurtigt. Det samme gælder for Lars V. Jørgensen og søskendeparret Kirsten Lang Pedersen og Helge Lang Pedersen senere i 70'erne. Lars V. træder sine organisatoriske børnesko ved at indtræde i Skærmens bestyrelse i 1976. Gert Bøgevig (i 1971), Erik Torm (i 1974) og Jan Hausner (i 1979) melder sig også ud.

Alle disse løbere opgiver dog slet ikke osporten. Tværtimod: Enten stifter de eller er de med til at stifte nye klubber, eller også kommer de på afgørende vis til at præge de klubber, de melder sig ind i, ved f.eks. at blive formand som Lars V. Jørgensen.

Det er bestemt ikke forkert at hævde, at OK Skærmen dengang var et **talentkraftcenter**, før det begreb overhovedet eksisterede!

Fra februar **1976** har klubben et **klubblad** eller i hvert fald tendenser til et sådant. Det har endnu ikke noget navn. Først i 1987 navngives det "Skærmbladet".

1976 er ligeledes året, hvor Talke Vilstrup vil tegne kort på Samsø. I 1980 har hun faktisk også adresse på øen. Det er en temmelig mærkelig historie, som der ikke foreligger meget mere om end gengivet her.

En del medlemmer af klubben var fra sidst i 60'erne og ind i 80'erne også medlemmer af Dansk Skiforbund, og i oktobernummeret

i 1976 var der derfor for første gang en rubrik, der omhandlede skiløb. De mest aktive i **skiafdelingen** var Birthe Østerby, Mogens Poulsen, Jan Hausner og Tage V. Andersen. De tog bl.a. på tur arrangeret af Dansk Skiforbund i Norge hver jul 1968-1974, men deltog også engang i DM-Stafet i Rude Skov.

De første tilløb til en klubdragt opstår i **1978**. Nu kan der nemlig fås klubmærker til at sy på brystet hos kassereren for to kr. Medlemmerne kan endog erhverve sig hvide bomuldsbluser med klubmærke for kun fem kr.! Klubmærket er det den dag i dag kendte klublogo, men har dog undervejs undergået lidt forandringer.

Klubtræning bliver et tema fra 1978, hvor Aage Juul Hansen, som er blevet formand for anden gang i 1976, i "klubbladet" spørger om medlemmernes holdning hertil.

På generalforsamlingen i februar **1979** diskuteres det, om basis for Skærmen er for lille, altså om klubben er for lille til at overleve. Der gives udtryk for den opfattelse, at klubben er hårdt klemmt mellem naboklubberne i Ballerup og Farum. Aage Juul Hansen går ind for et samarbejde med IF Værløse, hvor Skærmen skal være en specialafdeling. Der sker ikke mere i denne omgang.

Klubbens anden guldalder 1979-1983. Klubben får tilhørsforhold til Værløse Kommune fra 1980. Deltager i cupturneringen fra 1981. Helle Juul Hansen vinder guld i D -10 ved DM 1979. Fusion med Hareskov Skiklub er på tale

Men hvad klubben har savnet lige siden de tidlige 60'ere, vokser frem nu: nemlig en ungdomsafdeling med talentfulde løbere, som har evnen og viljen til at yde noget i konkurrencemæssig sammenhæng, og det ikke bare på kreds-, men også på landsplan. Fra 1979 kommer der i den grad liv og vækst i ungdomsafdelingen, og skabes der så enestående resultater, at årene 1979-1983 må betegnes som **den anden guldalder** i klubbens historie efter den første fra 1967-1976, hvor også mændene havde vundet

medaljer. Men nu er det alene pigerne, der dominerer billedet.

Fire af klubbens unge udtages til KUM (Kredsungdomsmatchen) i sommeren **1979**. Det er de tre søskende Helle, Lotte og Lars Juul Hansen, tre af formandens børn, og Helen Parsbæk Pedersen.

Ved **DM** d. 9/9 1979 i Munkebjerg Skovene vinder Helle Juul Hansen **guld** i D - 10. Fra klubben deltager seks juniorer i alt. Fra vinteren 1978-79 indfører klubben regelmæssig **vinterløbetræning** med start fra Ryetvej i Værløse. Denne løbetræning har lige siden været et fast islæt i klubbens aktiviteter og foregår nu hele året rundt fra Hareskovhallen.

I **1980** tages samarbejdstankerne op igen på den årlige generalforsamling, eftersom formanden foreslår et samarbejde med Hareskov Skiklub og med henblik på dette vil tage kontakt med den. Formanden bekendtgør også, at klubben nu kan tilmeldes kommunen. Hvilke kriterier der er for at blive "tilmeldt", er ikke umiddelbart indlysende ud fra referatet fra generalforsamlingen, men det betyder, at klubben fra efteråret 1980 er hjemmehørende i Værløse Kommune. Den københavnske forstadsklub var fra da af en tilskudsberettiget Værløseklub, som vi kender det i dag.

En god præstation i 1980 skal fremhæves: Helen Parsbæk Pedersen bliver nr. 6 i D 21 ved **DM** i Mørkøvskovene i Nordvestsjælland, der finder sted på en smuk septemberdag. Hvad kunne det ikke være blevet til, hvis dette stortalent fuldt ud var gået ind for o-sporten!

På en ekstraordinær generalforsamling i september føjes til paragraf 1 i klubbens love: "Klubben er hjemmehørende i Værløse Kommune." Dvs. klubben tager i grunden ikke navneforandring, så der har faktisk lige siden været lidt tvivl om det fulde navn.

Nordkredsen er pionérer inden for **cupturneringen**, idet den første cupturnering finder sted dér i 1976. I 1981 debutterer Skærmen i Østkredsens cupturnering ved at stille et hold sammen med DSR (Danske Studenter Roklub).

Lotte Juul Hansen vinder guld tre år i træk fra 1981-1983. Tre x Juul Hansen vinder FM-sølv i D/H 10-12 i 1981. Else Marker-Larsen fortsætter medaljehøsten i D 35 1980-1982 og i D 40 i 1986

FORENINGENS FEMININE FORTID: I klubbens anden guldalder dominerede pigerne. Med i forreste række var bl.a. Helle Juul Hansen, Helen Parsbæk Pedersen og Else Marker-Larsen. Bagerst ses Lis Juul Hansen. Foto: Privatfoto

Helle Helene Iversen bliver leder af ungdomsafdelingen. Det meddeles i klubbladet i 1981, hvor hun også kommer med en programerklæring, som sigter meget højt. Medaljehøsten fortsætter i 1981, 1982 og 1983: Lotte Juul vinder **guld** i D 10, da der løbes om DM i Linå Vesterskov i **1981**, og vinder **guld** i D 11-12 med syv sekunders forspring til nr. 2 og Lars Juul **bronze** i H 11-12 ved DM i Bordrup ved Oksbøl d. 5/9 **1982**.

Hun forsvarer **guld** i **1983** i D 11-12 og bliver derfor kåret som årets idrætsudøver i kommunen på Værløse bibliotek i marts 1984. Hun vinder kort sagt guld tre år i træk, hvilket er en klubrekord, der nok vil blive meget svær at overgå.

Dette frygtindgydende treklover vinder endvidere **sølv** i D/H 10-12, da **DM-Stafet** afvikles om ikke i deres egen baghave, så dog i Ganløse Orned d. 23/8 **1981**. Efter det andet DM-guld bringes dette lyn-interview med Lotte Juul i et nyhedsbrev fra klubben:

"Vi: "Var det et hårdt løb?"

LJH: "Næh"

Vi: Hvordan var din træning op til DM?
LJH: "Løbetræning to gange om ugen."
Vi: "Hvilken placering regner du med at få næste år?"
LJH: "Nr. 1 eller 2, Tine (Tine Rasmussen, OK Roskilde, red.) er rykket op!"¹⁰⁾

Det er interviewet in completo. Bag "vi" gemmer sig redaktøren, som er storebroren Henrik Juul Hansen, der også var medlem af ungdomsafdelingen.

Else Marker-Larsen holder sig bestemt heller ikke tilbage i de år. I **1980** bliver hun **forbundsmester** i D 35 i **DM-Dag**, der som nævnt ovenfor bliver afholdt i Mørkøvskovene.

DM-Nat 1980-1982: To uger efter vinder hun **guld** i D 35 i DM-Nat, der foregår i Guldborgland syd for Viborg, i 1981 bliver hun **nr. 3** i D 35 i DM-Nat og i 1982 **nr. 2** i D 35 DM-Nat i Folehaven.

I løbet af tre år vinder hun dermed al slags metal i natløb straks efter oprykningen i D 35!

Typisk for guldalderen er det også, at Skærmen får **fem kredsmestre i 1981**: 3 x Juul Hansen: Lotte, Lars og Helle, Else Marker-Larsen i D 35A og Carsten G. Jensen i Beg. 12. Carsten Gemmer indledte også sin glimrende karriere i Skærmen.

Efter disse succesrige år går det desværre tilbage for klubbens ungdomsafdeling. Medaljetrekløveret begynder langsomt at få andre interesser og siver lidt efter lidt ud af klubben, Carsten Gemmer går i Ballerup OK, Helle Johansen (nu Wildfang) i Farum OK, og ungdomslederen melder sig også ud. En gylden æra er forbi.

25-års jubilæet 1982 fejres på biblioteket i Værløse. Poul Schilling er æresgæst. Spørgsmålet: "Hvad vil vi med klubben?" imødegås af offensiv programerklæring fra den nye formand, Ivar Hoel, i 1983. Korttegning indledes, og klublokale diskuteres

Klubben kan d. 15. februar (på dens stiftelsesdag) fejre sit 25-års jubilæum i **1982**

på biblioteket. Æresgæst er klubbens første formand, stifteren Poul Schilling Hansen, der holder "foredrag med lysbilleder fra de forløbne år." Formanden Aage Juul Hansen viser "et par filmklip fra gamle dage."¹¹⁾

Man skulle ikke tro, at der var krise i klubben først i 80'erne, når der var denne enorme grøde i ungdomsafdelingen, og seniorerne som altid var aktive. Men det er opfattelsen hos visse medlemmer. Aage Juul Hansen havde på generalforsamlingen i februar bebudet, at han ville trække sig.

I decembernummeret af klubbladet spørger redaktøren Else M-L: "Hvad vil vi med klubben?"

"I den anledning (at Aage Juul Hansen trækker sig som formand, red.) skal vi alle spekulere over, hvad vi vil med vores klub, hvad vi hver især vil yde, for at der er aktiviteter i klubben, det er jo ikke en gudskabt størrelse, men skabes af de enkelte medlemmer, så uden aktive medlemmer ikke en aktiv klub."¹²⁾

D. 15/1 **1983** afholdes der møde herom på biblioteket. Desværre er der ikke noget tilgængeligt referat fra dette møde, men på generalforsamlingen i februar bliver Ivar Hoel valgt til ny formand i klubben. I det efterfølgende nummer af bladet kommer han med en programerklæring: 1) klubben skal have kontakt med skolerne i kommunen, 2) klubben skal tegne nærkort/skolekort og 3) søge tilskud hertil fra kommunen i 1984. I samme nummer efterlyses et navn til medlemsbladet, som nu har afløst nyhedsbrevene, og det annonceres, at klubben skal have en stander og et telt. Senere på året kan bladet meddele, at **korttegningen** er i gang. Krisen er afløst.

I august 1983 dør klubbens første formand Poul Schilling Hansen, hvilket omtales i klubbladet og i o-posten nr. 8, 1983.

Klubbens løbetræning foregår fra efteråret fra Hareskovhallen, men stadig kun om vinteren. Bestyrelsen taler nu om, at der er behov for eget **klublokale**. Man er allerede på dette tidspunkt inde på, at der er ganske

udmærkede faciliteter i denne sportshal. Men det bliver bare en af tre føljetoner i bestyrelsesarbejdet i de efterfølgende år: den anden er korttegningen, og den tredje er klubdragten. Set i bakspejlet er det svært at forstå, hvorfor disse ting skulle trække ud så længe, men som påpeget i indledningen vokser alt organisk frem, og det gælder også disse emner.

Ivar A.L. Hoel var formand 1983-1986. Hans offensive programmerklæring var: kontakt til skolerne m.h.p. skole-o-løb, nærkorttegning og søgning om tilskud fra kommunen. Ivar Hoel håndtegnede selv det allerførste "Værløsekort" i 1:3 000 i august 1984. Foto: Privatfoto

I **1984** danner vi hold med Lyngby og Holte i cupturneringen, som med tiden bliver til en divisionsturnering. Det sensationelle det år er, at klubben slet ikke opnår nogen medaljer ved DM!

I **1986** arrangerer Skærmen d. 1/6 et B-løb i Buresøskovene med 477 tilmeldte løbere plus 59 på åben bane. Stævnepladsen måtte forlægges i sidste øjeblik, men alt fungerede, og vejret var også godt. Til **DM-Stafet** på Sydfyn stiller klubben med et D 21-hold, der bliver nr. 9 ud af 18. Helle Johansen bliver nr. 3 på 1. turen, men Else Marker-Larsen og Cecilie Hoel kan ikke leve op til det. Helle Johansen sikrer sig en fin 4. plads i D 17-20, og Else Marker-Larsen vinder **FM-sølv** i D 40 ved **DM-Dag** d. 14/9.

Knud Torm bliver formand 1987. Pigerne vinder flere medaljer. "Lokumspapirløbet" i september 1988

I februar **1987** bliver Knud Torm valgt som formand. Den nye bestyrelse vedtager, at "Værløsekortet" skal være færdigt, inden

året er omme. Desuden vedtager den, at der skal laves en **klubdragt**. Leif Parsbæk vil lave forslag til en vest og Klaus Hoffmann forslag til en anorak! Det kan i dag forekomme lidt kuriøst, men det er faktisk sådan, det forløb begynder, et forløb, der trækker så meget i langdrag, at Leif Parsbæk på et tidspunkt kalder klubdragten for "kampdragten". D. 30/8 er der **DM-Stafet** i Brorfelde, og klubben vinder igen medaljer efter fire års stilstand. I den nye klasse, D 130, tilkæmper Skærmens hold sig **bronze**. Holdet består af Lis Juul Hansen, Lisbeth Jensen og Else Marker-Larsen. H 40-holdet bestående af Aage Juul Hansen, Knud Torm og Svend Erik Jensen bliver nr. 10 ud af 28. Månedens efter er der **DM-Dag**. Lotte Juul Hansen løber nu D 15-16, men besætter kun en 8. plads. Hun er på vej ud af sporten.

1988 byder bl.a. på disse to begivenheder i klubregi: Klubben arrangerer et stort B-løb i Store Dyrehave d. 5/6, hvor 545 løbere er forhåndstilmeldt, og der kommer 80 på de åbne baner. Ligesom ved løbet i 1986 siger deltagelsen ved dette løb noget om, hvor mange der løb dengang. I 1988 havde Dansk Orienterings-Forbund også 13.344 medlemmer. I dag har forbundet kun lidt over 7000 medlemmer.

D. 10/9 står klubben igen for et større løb, en dobbelt-cupmatch i Tokkekøb Hegn, som klubbens officials vil huske længe. Det er det berømte "lokums-papirløb". En noget ilter skovrider kræver, at alle plastic-snitzlinger skal erstattes af lokumspapir-snitzlinger. Samtidigt må der ikke stilles telte op i skoven. Heldigvis blev det meget smukt sensommervejr, så det var bare lige meget med mål- og beregnetelte.

Klubben er atter at finde på DOF's klubmedaljeliste: Else Juul Hansen (det hedder hun igen i løbet af 1988) sikrer sig **bronze** i D 40 i **DM-Lang** i Guresøskovene i april og **guld** i D 40 i **DM-Nat** i Grib Skov Esrum d. 1. oktober.

H 40-holdet snuser ved **DM-Stafet** i Nørslund Plantage syd for Ikast d. 28/8 til bronzemedaljerne. Holdet består af Knud Torm, Jens Kofoed og Svend Erik Jensen. Skønt

de to førstnævnte havde været til enkebal på Nørre Snede Kro lørdag nat, lå holdet på 4. pladsen efter Jens Kofoeds imponerende andentur, kun fire minutter efter nr. 3. Svend Erik Jensen kunne dog ikke holde fast og måtte i spurten tilmed se sig overhalet af det tidligere Skærmen-medlem Gert Bøgevig, så holdet blev nr. 7, men det var absolut en udmærket placering.

1989: Klubdragten bliver en realitet. Lisbeth Jensen vinder FM-sølv i D 45 på Bornholm. Stormfuld generalforsamling 1990. Det store debateme er fusion. Formanden træder tilbage i august. På et bestyrelsesmøde i november er der flertal imod fusion

To ting vil huskes fra **1989**: For det første indvies **klubdragten** i august. Efter flere års kamp og strid er det lykkedes at nå frem til et design, som falder i alles smag, og at få det rigtige stof til den. Men så holder udgaven også lige til 2006.

For det andet er DM på Bornholm i september mindeværdigt. Holdet i H 40 fra 1988 bliver denne gang kun nr. 13 ud af 21. Men Martin Møller bliver en flot nr. 9 ud af 47 i H 13-14. Og endnu bedre: Lisbeth Jensen vinder til stor overraskelse både for hende selv og alle os andre **sølv** i D 45 19 sekunder foran nr. 3, Aase Neregaard. Bølgerne gik højt på hjemturen fra Rønne til Ystad!

D. 28. februar **1990** var der generalforsamling på Værløse bibliotek. Udenfor var vejret stille, og det støvregnede. Men indenfor var der orkan. I orkanens øje befandt formanden og bestyrelsen i øvrigt sig. Det blev den mest stormfulde generalforsamling i mands minde.

Beretningen blev ikke godkendt enstemmigt. Det behøver ikke i sig selv at være bemærkelsesværdigt, men det var ifølge en del mødedeltagere et alvorligt problem, at den ikke indeholdt en omtale af temaet **fusion** med Ballerup OK (BOK).

Bestyrelsen pålagdes da at føre sonderinger med BOK ang. fusion, efter at der var blevet stemt om ét ud af fem bestyrelses-

kritiske forslag, der var blevet udarbejdet i pausen. Da mødet genoptoges, var dette forslag som det første blevet skrevet op på tavlen, så alle kunne forholde sig til det i en slags skriftlig udgave. De fire andre forslag bortfaldt dermed. Knud Torm, der var modstander af fusion, tilbød efter debatten at gå af, men der var ikke andre kandidater, hvorfor han blev genvalgt.

Svend Marker-Larsen gik derimod af som kasserer efter 22 års trofast tjeneste på posten. Formænd kommer og går, men klubbens kasserere består! Steen Sørensen blev ny kasserer. Det er han stadigvæk.

Knud Torm, formand 1987 - aug. 1990 og 1997 - 2003. Han ses her ved jubilæumsløbet i 1997. Grundet sygdom genopstillede han ikke i 2004. Han har været medlem siden 1962. Foto: K-M og Peter Nielsen

I efteråret 1989 havde bestyrelsen regnet med at få tilsendt et skriftligt forslag fra Aage Juul Hansen omhandlende fusion med BOK, men det kom aldrig. På bestyrelsesmødet i marts 1990 sagde Leif Parsbæk (1930-1998), som ikke havde deltaget i generalforsamlingen, at han undrede sig over forløbet, og at han bakkede formanden op.

Formanden trak sig i utide midt i august, angiveligt af personlige grunde, men det var reelt for at markere, at han var imod tankerne om nedlæggelse af klubben og derfor ikke i bestyrelsen ville sidde og afveje de positive aspekter overfor de negative ved en sammenlægning.

Derefter var der officielt en kollektiv ledelse frem til februar 1991. Dog er det vel ikke forkert at hævde, at Leif Parsbæk var ”primus inter pares”, altså en slags fungerende formand. På et bestyrelsesmøde i september nåede man ikke frem til enighed om planerne for sammenlægning med ”en anden klub”. Udtrykket dækker over, at ikke kun

BOK var på tale. Sidst i november blev der afholdt et nyt møde i bestyrelsen, hvor det stod klart, at planerne ikke kunne få flertal. Leif Parsbæk skrev herom i klubbladet:

”Nu, hvor den årlige generalforsamling nærmer sig, finder bestyrelsen det rigtigt at pege på, at der i den siddende bestyrelse, selv efter formandens afgang, ikke har været et flertal, der kunne arbejde for en sammenslutning. Der har endda været en voksende modvilje imod sådant et arbejde ... På denne baggrund ... må tilhængerne, hvis de stadig findes, allerede nu fremsætte skriftligt forslag herom, få dette godkendt af generalforsamlingen og foreslå kandidater til bestyrelsen, som vil arbejde for sagen, samt få disse valgt ... personligt overskud er bedst anvendt på at styrke klubarbejdet, som måske aldrig har været bedre end nu. Tilhængere af sammenslutning har desuden muligheden for at prøve at blive lykkeligere ved at foretage deres egen private sammenslutning med en storklub ...”¹³⁾

Det var klar tale fra en bestyrelse, hvor i hvert fald ét medlem havde skiftet holdning og nu gik imod tankerne om fusion. Men grundtonen i erklæringen antyder, at Leif Parsbæk har ført pennen.

1990 sluttede løbsmæssigt med en ny triumf for Else Juul Hansen, der nu løb i D 45. Hun vandt **FM-guld** ved DM i Hørbylunde i september.

Peter Nielsen var formand fra 1991-1996. Han er klubbens ekspert i Sport-Ident. Her ses han ved et løb i 2003. Foto: Karen-Margrethe Nielsen

Generalforsamlingen i 1991 afviser tanker om fusion. Peter Nielsen bliver ny formand. Korttegningen indstilles. Først

2001 kommer det første klubkort. Klublokale i Hareskovhallen fra 1991

Leif Parsbæk aflagde ”bestyrelsens beretning”, som det hed, på generalforsamlingen i **1991**. Under dagsordenens punkt 6 (også en usædvanlig dagsorden) diskuterede deltagerne sammenlægningsbestræbelserne. Bestyrelsen sagde, den ikke ville bruge mere tid på spørgsmålet. Leif Parsbæk frabad sig også, at der kom henstillinger til bestyrelsen, som det havde været tilfældet det forrige år. Diskussionen endte da også **uden** henstillinger. Den nye formand blev Peter Nielsen.

På den nye bestyrelses første møde besluttedes det, at alle initiativer i retning af fusion skulle skrinlægges i henhold til generalforsamlingens beslutning.

I september 1991 kunne man i Skærmbladet læse, at **korttegningen** af Værløse-kortet var sat i stå. Allerede på generalforsamlingen var det blevet fortalt, at rekognosceringen delvis var forældet. Der var blevet brugt meget tid af klubbens mange rekognoscører, men arbejdet viste sig at være forgæves.

Men drømmen om eget/egne kort blev virkelighed, da Mogens Hansen tog fat igen i 1997 og på egen hånd rekognoscerede i skoven og derpå rentegnede materialet på computer. Det første klubkort over Lille Hareskov blev taget i brug i forbindelse med klubbens B-løb i september 2001. Et nyt kort over St. og Ll. Hareskov var klar til OK 73's ”Jættemilen” i november 2003. OK Skærmen har nu DOF-kort og klubkort over Jonstrup Vang, Hareskovene, Aldershvile Skov, Bøndernes Hegn og Brøndby Skov.

Skærmen fik **klublokale** i Hareskovhallen i Hareskovby i efteråret 1991. Det havde været en årelang proces, men langt om længe fik den en lykkelig udgang. Samtidigt fik klubben lov at opbevare sit materiel i hallen.

Ved **SM** i Sorø Sønderkov d. 6/10 blev Bjarke Sucksdorff (nu OK 73) **sjællandsmester** i H 21B.

Da klubben afholdt B-løb d. 20/10 i Stenholt Vang, anvendte klubben for første gang Condes-programmet.

Juleløbet indførtes i december 1991 med start fra Fægyden. I klubbens første mange år havde fastelavnsløbet været en tradition. Men på de to sider af nytåret 1981/82 havde der dog været afholdt både juleløb og fastelavnsløb efter tilskyndelse fra Leif Parsbæk.

Skærmen er med i Firkantmatcherne (nu Triangelmatch) fra 1992. Stafetløbs-samarbejde med Lyngby OK i 1994. Ulla Hooge tæt på medalje ved DM i 1994. Hun får SM-Stafet-guld i D 45 i 1995. Ny vækst mod sydvest: Smørum-afdelingen kommer til i 1995

Generalforsamlingen 1992 kunne som noget nyt afholdes i Hareskovhallen. Her vedtoges en ændring af § 6. Herefter skal forslag til behandling på generalforsamlingen være formanden i hænde senest den 15. januar. Ændringen var en følge af begivenhederne på generalforsamlingen i 1990.

I maj deltog klubben for første gang i **"Firkantmatchen"** med Lyngby OK, OK Syd og Eslövs FK. Lyngby OK var arrangør. Dette samarbejde er blevet en fast tradition i klubben. Ret hurtigt blev det dog til en trekantmatch, fordi Eslövs FK faldt fra i 1996. Arrangementet bærer derfor for tiden navnet **"Triangelmatch"**. De deltagende klubber i dag er Malmö OK (OK Syd fusionerede med Malmö i 2000), Lyngby OK og OK Skærmen. Klubben er vært hvert tredje år. Første gang, Skærmen arrangerede, var i 1994 med Hareskovhallen som stævnecenter. Herpå var Kompashuset nord for Hille-rød stævnecenter i 1998. I 2001 fandt matchen sted i Ravnsholt Skov og i 2004 i Bøndernes Hegn.¹⁴⁾

Klubbens første **stafetløbssamarbejde** etableredes med Lyngby i 1994. Dette samarbejde varede til og med udgangen af 1995. Ved **DM i 1994** kunne Ulla Hooge notere sig for den største præstation blandt Skærmens deltagere, da hun blev nr. 4 i D 45 blot få sekunder fra en medalje. **1995** vandt

det kombinerede stafethold med bl.a. Ulla Hooge i D 45 **SM-guld**.

Fra 1995 kom der en pæn tilgang af nye medlemmer fra Smørum og omegn. Med ét voksede klubben hurtigt mod sydvest. På løbsfronten har disse nye medlemmer haft stor indflydelse på klubbens resultater i divisionsturneringen, men de har også pga. deres fornyende tænkning bidraget til en værdifuld udvikling og styrkelse af det sociale liv i klubben. Afdelingen har også altid haft et medlem siddende i bestyrelsen eller i det mindste på suppleantposten.

Ved **DM-Lang** i Korselitse på Falster i 1995 blev Leif Jensen nr. 5 i H 50.

Knud Torm bliver formand igen i 1997. 40-års jubilæet fejres i Smørum i oktober 1997. Vagn Olsson er æresgæst og holder festtalen

Vagn Olsson var medlem af Skærmen lige til 1994. Vi så ham sidste gang ved klubbens 40-års jubilæum i 1997. Her hyldes han derhjemme på sin 80-års-dag i 1998. Foto: Privatfoto

I februar 1997 afløste Knud Torm Peter Nielsen som formand. Klubben fejrede i oktober **1997** sit 40-års jubilæum i Smørum. Æresgæsten var Vagn Olsson, som holdt festtalen, hvor han bl.a. nævnte, at det i 1957 havde været meget fremsynet at stifte en ren orienteringsklub. Han døde i 2003, 84 år gammel.

Herrerne markerer sig igen fra 1999 ved at vinde SM- og FM-medaljer

Herrerne i klubben begyndte på ny at gøre sig bemærket fra **1999**. Ved **SM-Klassisk** i 1999 vandt Carl-Henrik Guldbæk **bronze** i H 50, ligesom H 50-holdet vandt **bronze** ved **SM-Stafet** samme år. Holdet bestod af Carl-Henrik Guldbæk, Leif Jensen og Mo-

gens Hansen. Leif Jensen var igen tæt på medaljerne ved **DM-Lang** i Jægerspris Nordskov, da han opnåede en 5. plads efter at have løbet 14,5 km. Han havde kun knap to minutter op til bronzen. På generalforsamlingen i februar **2001** blev det sagt, at klubben endnu ikke var for EKT. Det var den så parat til i 2004, hvor den købte licens til Sport-Ident efter at have testet systemet ved juleløbet året før. Tilmeldingssystemet på internettet, ”o-service”, indførtes i 2003.

Succesrigt stafetløbssamarbejde med Allerød og PI fra 2002. Udbyttet er bl.a. FM-sølv i stafet i Gyttegård i 2002 og i Holstenshuus i 2005. FM-bronze individuelt til Mogens Hansen i 2004

I **2002** grundlagdes et nyt **stafetløbssamarbejde** mellem Lillerød (nu Allerød), Politiets Idrætsforening og OK Skærmen. Samarbejdet hedder i dag **AllePiSk**. Denne konstruktion har vist sig at være overordentlig udbytterig for Skærmen, for det har resulteret i mange medaljer ved DM og SM. Det er i høj grad en ren succes-historie. De første medaljer kom allerede i Grib Skov Vest i maj 2002, da LillePiSk II i H 50 vandt **SM-bronze** lige foran LillePiSk I. På sidsteturen lykkedes det nemlig Knud Torm at holde sig foran Carl-Henrik Guldbæk efter en intens kamp med skiftende føringer fra post 7 til sidsteposten, men i mål havde formanden et forspring på 47 sekunder. De to andre på bronzeholdet var fra Lillerød. De to øvrige på førsteholdet var Leif Jensen og Mogens Hansen.

Dagen efter var der **SM-Klassisk** i Tisvilde Hegn, hvor det lykkedes Mogens Hansen at hente metal ved at blive **nr. 2** i H 60, 2,21 min. efter guldvinderen. Carl-Henrik Guldbæk tog sig af **FM-sølv** sammen med to løbere fra Lillerød i H 50 ved **DM-Stafet** i Gyttegård Plantage vest for Billund.

2003 blev året, hvor der indførtes nye løbs typer i Østkredsen: Kredsløb, Regionalløb og Kredsløb, nat. Nye konkurrencer blev Sjællandscuppen og Regionalmesterskabet med samtidig bevarelse af det traditionelle

SM. Formålet var naturligvis at få flere ud i skoven, men det har ikke været den store succes. De største præstationer løbsmæssigt i 2003 var, at Leif Jensen, Carl-Henrik Guldbæk og Jørn Haarby fra Lillerød triumferede ved at vinde **guld** i H 50 i **SM-Stafet**, mens Ulla Hooge vandt **bronze** i D 50A i **SM-Klassisk**.

Klubbens og stafetløbernes resultater ved DM i Frijsenborg Skovene ved Århus det år var usædvanligt dårlige. I divisionsturneringen blev klubben dog nr. 2 i 5. division, hvilket var den bedste placering i mange år. I 2004 og 2005 fortsatte mændene med at høste medaljer. Ved **SM-Stafet** i maj **2004** i Grib Skov Nord vandt Leif Jensen, Mogens Hansen og Carl-Henrik Guldbæk **guld** i H 55. At hedde Guldbæk forpligter naturligvis! Mogens Hansen erobrede **FM-bronze** i H 60 i **DM-Klassisk** i Rønhøj/Ovdrup nord for Års. Han havde bare 2,50 min. op til vinderen. Der var hele 61 startende. H 60 er med årene blevet en stor klasse!

Samarbejdet i AllePiSk udmøntede sig også på arrangementsfronten i 2004, da de tre klubber stod for den kæmpemæssige opgave, som det er at afholde det store, årlige stafetløb ”Midgårdsormen”.

Stafetholdet i H 55, der vandt FM-sølv på Fyn i 2005. Fra venstre ses Erik Sørensen, Allerød, Mogens Hansen og Carl-Henrik Guldbæk. I det givtige stafetsamarbejde indgår Allerød OK, PI og OK Skærmen. Foto: John Tripax

For sit mangeårige arbejde i DOF's kortudvalg og økonomiudvalg tildeltes Mogens

Hansen samme år DOF's ærestegn. Klubben fik en udmærkelse, da den i 2005 tildeltes certifikat for deltagelsen i et DIF-initiativ: "Et godt idrætsmiljø for børn".

I **2005** opnåedes den hidtil største triumf indenfor stafetsamarbejdet, i hvert fald set med vores øjne, da Erik Sørensen fra Allerrød, Mogens Hansen og Carl-Henrik Guldbæk vandt **sølv i H 55 ved DM-Stafet** d. 10/9 i Holstenshuus på Fyn. Det kombinerede mandskab lå nr. tre efter andenturen, 17 sekunder efter Randers OK, men Carl-Henrik Guldbæk overhalede Ronnie Macgrail på sidsteturen og havde et forspring på 44 sekunder i målet. Dagen efter var der det sidste **DM-Klassisk** i Brahetrolleborg Skovene, hvor Carl-Henrik Guldbæk atter gik uimponeret til værks og blev nr. 7 ud af 65 i H 55. Han brugte kun 52,16 min. på de 6,640 km. Ved **SM** i Grib Skov Syd i foråret havde Mogens Hansen vundet **bronze**.

Ulla Hooge bliver formand i 2004. Succes i divisionsturneringen: Oprykning til 3. division på to år. Ny klubdragt i 2006. 50-års jubilæet forberedes

Da Knud Torm ikke mere kunne fortsætte som formand, skulle der vælges ny formand i 2004. Ulla Hooge blev valgt og har været formand lige siden. I de efterfølgende to år oplevede klubben en stor succes i divisionsturneringen ved at rykke op begge årene, så den lå i 3. division i 2006, men det blev kun til en fransk visit.

I foråret **2006** fik Skærmen en ny grøn/blå klubdragt. Et jubilæumsudvalg blev nedsat for at forberede jubilæumsåret, der vil blive markeret på forskellig vis. **DM-Stafet** i august fandt sted i Skjoldenæsholm Skovene. Sølvstafeholdet i H55 fra året før kunne ikke gentage succes'en, men blev trods alt nr. 5 ud af 19 hold.

Klubben har også i 90'erne og i dette årti jævnligt arrangeret terminslisteløb. De finder som regel sted i efteråret ligesom i de første mange år, hvor "Efterårsløbet" var en fast tradition som tidligere omtalt.

Historien slutter her. Men hvad gør vi så i 2007 med myten om de tre stiftere? Jeg er i grunden af den mening, at vi skal bevare sådan en oprindelsesmyte. Myter kan heller ikke bare udryddes! Men hvis sandheden skal frem, var der vel fire stiftere: Poul Schilling Hansen, Kai H. Jensen, Vagn Ols-son og Ove K. Jensen. Lad derfor myten blive til myten om de fire stiftere!

Udblik

Med nytåret **2007** indførtes den nye kommunalreform i Danmark. En følge heraf er, at Værløse og Farum kommuner er blevet lagt sammen til én stor kommune: Furesø Kommune. Hvad det vil betyde for OK Skærmen, kan lige nu kun være spekulationer, men de er faktisk berettigede. Klubben vil nemlig fremover tilhøre den samme kommune som Farum OK.

Man kunne derfor spørge sig, om der er plads til to klubber i én kommune. Umiddelbart er det klart, at det er der. *Oplandet* til klubberne ændrer sig ikke samlet set, og *skovarealet* ændrer sig heller ikke umiddelbart. Hvad det sidste angår, vil der kun kunne ske en *positiv* udvikling, for det er planen, at skovarealet i Danmark skal fordobles i de kommende årtier. I 1989 fastsattes det i Folketinget, at landet om ca. 60-80 år skal være dækket af 20-25 % skov.¹⁵⁾ Det vil generelt give uanede vækstmuligheder for orienteringssporten. Dog vil der næppe ske den store forøgelse af skovarealet i netop Furesø Kommune, da den i forvejen er meget skovrig.

Set fra en kommunes økonomiske synsvinkel er det dog måske ikke lige meget, om der er én, to eller flere klubber indenfor den samme idrætsgren, hvis man tænker på de vedligeholdelsesmæssige omkostninger, som er forbundet med de kommunale idrætsanlæg. Klubber med faste idrætsanlæg som et stadion eller f.eks. blot ordinære fodboldbaner har reelt set, tror jeg, stor grund til bekymring med hensyn til, hvad der kan ske i fremtiden. Rationaliseringen har jo allerede begyndt at vise sig på andre

områder, f.eks. hvad biblioteks- og skolestrukturen angår. Men netop orienteringsklubbernes idrætsanlæg er meget billige i drift. De idrætsanlæg er nemlig skovene - og så o-kortene over disse.

Som sagt forbliver det samlede opland uændret, men det at klubberne får to identiske oplande, hvis man ser på det rent kommunal-strukturelt, vil klart indebære kimen til problemer. Skærmens opland rykker mod nord, og Farums mod syd. I den sammenhæng skal man gøre sig det klart, at Skærmen er lillebroren og Farum storebroren. Forholdet mellem disse to naboklubber har altid været sådan, lige siden Farum OK blev oprettet i 1974, men nu vil dette konkurrenceforhold og denne dominans nordfra blive endnu mere mærkbar i fremtiden. Det vil også indenfor et kort åremål blive aktuelt for klubben at skulle uddanne nye stævneledere, banelæggere og korttegnere, da et generationsskifte er på vej. Det er naturligvis mit håb, at på samme måde, som klubben har klaret alle udfordringer i de første 50 år af dens levetid, vil den også kunne klare disse og andre udfordringer i fremtiden, så den også eksisterer om 50 år!

Jørgen Rolighed – en profil

JØRGEN ROLIGHED er klubbens ungdomsleder. En vigtig funktion er at være indpisker i kredsens børnekarrusel, hvor de helt unge medlemmer deltager. Han har selv bidraget med to børn. Han var tillige redaktør af Skærmbladet, indtil det afgik ved bladdøden i 2003. Foto: Skærmens hjemmeside

Det var en kold og regnfuld...

Erindringer ved Gert Bøgevig, årgang 1943, stadig o-aktiv i Søllerød OK

Vi skruer tiden tilbage til 1959, til den sidste søndag i efterårsferien. Stedet er det sorte træhus på Rudegård Stadion, og min bror, Erling, og jeg var via en busrejse med den røde DSB-bus fra Tuborgvej/Lyngbyvej kommet i god tid til at deltage i dagens træningsløb.

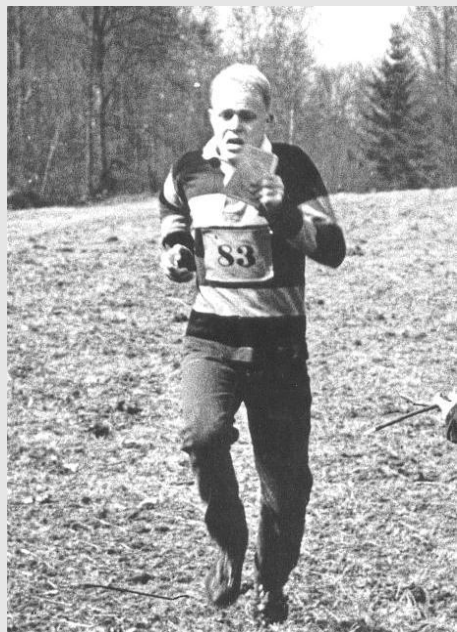
Mit løbeudstyr bestod i et par billige gum-misko (8,85 kr. i Tambo Sko), et par fodboldsokker, et par korte bukser og to hvide bomuldstroje. Ernst Jensen fra Holte Idrætsforening havde lagt banen, og kortet var noget brunligt krimskrams i målestokken 1: 30 000. Med en nål og en blyant blev dagens bane indprikket, hvorpå vi begav os ud i skoven.

Regnen var kold og gennemtrængende og efterårets blæst sendte mængder af vanddråber ned over os. Efteråret var virkelig kommet til Rude Skov.

Det lykkedes os i fællesskab at finde alle posterne - undtagen den sidste, som skulle være udhængt ved en grøfteende i de 2½ meter høje graner, som dækkede Sækkedam. Der tumlede vi rundt, kolde og dyngvåde. Grannålene stak i den opblødte hud på lår og skinneben, og bluserne slaskede klamme og ubehagelige ind til kroppen. Vi måtte til sidst opgive at finde skærmen og luskede lidt slukørede retur til det sorte hus. Dermed skulle man vel mene, at videre interesse for orienteringssporten nærmest var hypotetisk.

Men på mærkværdig vis fornemmede jeg, som kom fra fodboldbanerne i B93, en herlig ny frihed til selv at kunne bestemme - uden at en holdkammerat skreg på en aflevering. Her i skoven skulle jeg selv tage beslutning ud fra det, som jeg kunne ane på datidens kort. Der var en udfordring, som jeg ikke havde oplevet tidligere. Ja, denne dags tur i skoven resulterede altså i, at jeg lige siden har været o-løber.

Sådan jeg kom ind i OK SKÆRMEN, hvor min bror var blevet trukket ind af Aage Juul Hansen - de gik i samme klasse på Efter-slægten. Vinterens generalforsamling blev afviklet hos Poul Schilling Hansen, og her mødte jeg en del af klubbens grundstamme, som bestod af fribytterne fra atletikklubben KIF. Den klub holdt til på Østerbro Stadion, men de mere orienteringsinteresserede ville ikke være med til at betale stadionafgift, når interessen nu rettede sig mod løb i skovene. Altså dannede de **den rene o-klub**.

GERT BØGEVIG på vej i mål i cowboybukser og brasiliansk fodboldtrøje ved løbet d. 12/4 1964 ved Norra Rörum i Skåne. Han blev nr. 2 i HB. Fotoet var præmien! Foto: Helge Johs. Nielsen

På mærkværdig vis blev min bror og jeg sat til at sørge for fremstilling og udsendelse af klubmeddelelser. Derfor organiserede vi via en marskandiser på Nørrevold en lille hånd-dreven spritduplikator, som skulle være vores trykkeri. Denne maskine kom til at give os mange våde og spritstinkende oplevelser, når den flød over med sprit, så al den blå-lilla voks på forlægget flød ud og dermed

tvang os til en "ommer". Efterhånden lærte vi os at sætte flere farver på tryksagerne, men kunstværker blev det ikke til.

Dette "at være med til at sætte noget i gang" kendetegner o-sporten. Man skal ikke stikke næsen ret langt frem, før man er rodet ind i noget klubarbejde. Poul, som kaldte sig "manden bag skærmen", var hurtig til at koble nye folk på opgaverne, og der gik da heller ikke lang tid, før jeg skulle være banelæggerassistent hos Vagn Ols-son. Vi skulle lægge terminslisteløb i Grib Skov. Hjemmefra havde Vagn udset sig en lille samling punkter i skoven, og så skulle vi sammen gå ud og se, om stederne kunne genfindes i terrænet. Delstrækkene var ikke så væsentlige - det ville jo blive løbernes problem - vi skulle blot sikre os, at posterne sad nogenlunde rigtigt. Det blev en herlig tur i lækkert eftersommervejr. Posterne husker jeg intet om, men Vagn var en meget hyggelig og snakkesalig mand, så vandringerne rundt i skoven gik let.

Banelægningsopgaverne kom til at fylde en hel del i mit klubarbejde, idet jeg adskillige gange - helt uerfaren - blev koblet på en banelægger som assistent. Særligt et løbsarrangement med Aage Juul som chefbanelægger har sat sig fast i min hukommelse. Denne gang havde OK Skærmen påtaget sig at lægge løb i Sverige, og via en kontakt i Skåne skulle vi få et helt nyttegnet kort stillet til vores rådighed. Hjemmefra havde vi derfor medbragt nogle udkast til baner og postplaceringer, så vi blot lige skulle have det endelige antal kort. Vi drog til Rise-berga bag Söderåsen for at få kort m.m. hos korttegneren, men det viste sig, at vi ikke kunne få kortet - jeg husker ikke grunden - men vi kunne da få et andet område oppe på Söderåsen. Der stod vi så med et helt andet kort og ingen planer. Det blev til baner lagt på bilens køler. Først fandt vi frem til et område med målmuligheder, derefter lagde vi nogle "kølerbaner" ud fra ideen om så få poster som muligt - og så var det bare at komme ud i terrænet. Vi indså hurtigt, at med den tidsramme, som vi havde til rådighed, måtte vi helt droppe tanken om at

gå stræk igennem - der var kun tid til at besigtige postanbringelses-mulighederne. Altså op i bilen og ad grusvejene rundt så tæt på de udvalgte steder som muligt og derpå den korteste vej ind til punktet. Ikke just den bedste form for banelægning, idet vi intet vidste om terrænet mellem posterne. Da løbsdagen oprandt og banerne var gennemløbet, var der stor tilfredshed med banernes udfordringer - ja, banernes stræk og poster var faktisk rigtig gode, mente mange. Ved et andet OK Skærmen-arrangement i Hvalsøskovene var Aage stævneleder og jeg var igen koblet på som læredreng/assistent. Aage havde den teori, at hvis en stævneleder var sin opgave voksen, ville han på arrangementsdagen have overflødiggjort sig selv i den tid, løberne var i skoven. **Alt** skulle kunne køre selvstændigt med alle de nødvendige sikkerhedsaftaler på plads. På løbsdagen blev jeg overbevist om nytten af omhu og gennemtænkning af et arrangement, idet Aage og jeg tillod os den luksus at vandre rundt i skoven, hvor vi kunne iagttage løbets udvikling – alt fungerede bare!

Datidens baner var meget ”hemmelige”, idet man kun fik oplyst en enkelt post ad gangen. Ved start ind tegnede man selv startstedet og første post ud fra et lille kortudklip, ”mønsterkortet”. Ved post 1 fik man så post 2 oplyst osv. Til indprikningen opfandt løberne mange snedige systemer. Jeg selv udviklede et stykke blød masonit med et lille plastdække (plast var ret nyt) og en lille samling nåle til fastgørelse af løbskortet. Til selve indprikningen havde jeg en stump blyant, som jeg havde fastgjort til en stor sikkerhedsnål. Nålen kunne sætte postprikken meget nøjagtigt, blyanten brugtes til indcirklingen af stedet, og nålen kom igen i anvendelse ved fasthæftningen i løbeblusen. De små mønsterkort gav mange problemer. Ofte lå de nærmest på jorden, så løberne møffede rundt mellem hinanden under indprikning af næste post. Da vandfasthed var et ret ukendt begreb, kunne opløsningstendenser ramme såvel mønsterkort som løbskort.

På området mønsterkort havde min bror og jeg et teknisk gennembrud - intet mindre. Vores far arbejdede som snedker, og via ham fik vi fremskaffet et stort antal krydsfinérskiver i passende størrelse.

Finérstykkerne blev lakeret én gang. Derpå fastlimede vi de små mønsterkort på pladerne, som også blev udstyret med klassebetegnelser. Derpå fik pladerne til slut endnu en gang klar lak. Med et par huller og hængt op på stribe på en snor - ja, så havde vi klaret vandfasthedskravet og overskueligheden. At vi så også anførte målet på startmønsterkortet - ja, det var også noget af et gennembrud, for så vidste udgåede løbere, hvor de skulle melde fra, før de forlod løbsområdet.

Klublivet - det var den årlige generalforsamling, et par enkelte klubaftener og så turene ud til løb og stævner rundt i landet. DFDS sejlede til Århus og Ålborg, og ved at tage af sted med en aftenbåd om fredagen kunne vi en gang imellem deltage i større arrangementer i f.eks. Rold Skov, som jo bød på helt fantastiske udfordringer for os storkøbenhavnere.

Stafetter indeholdt ofte en natur, løbet lørdag aften, og et par dagture, som blev fyret af tidligt søndag morgen. Her skal der huskes på, at vindertiderne ganske normalt lå på 1½-2 timer pr. bane - og mange løbere brugte væsentlig længere tid - så arrangementerne kunne trække ganske meget ud.

På disse ture oplevede vi det store fællesskab, som interessen for o-idrætten skabte. Andre gange mødtes o-løberne søndag morgen kl. 6 ved Hovedbanegården ved Tivoli for i fællesbus at rumle ud til et orienteringsløb i Sverige, på Sydsjælland eller Lolland-Falster.

Disse busture gav sammenrystning af den store o-familie på tværs af klubber, køn og aldre. Når man så sent på eftermiddagen igen blev læsset af bussen, var man fyldt godt op med oplevelser - og de ømme ben måtte tvinges i gang med at trampe i pedalerne de sidste kilometer hjem.

Birthe Østerby – en profil

Hvornår og hvorfor blev du medlem af OK Skærmen?

Jeg ved ikke, hvornår jeg blev medlem af Skærmen (1967, red.). Jeg tror, det var Aage eller Else, der fik mig med, fordi jeg skulle deltage på et stafethold. Jeg løb for Forsikringsidrætsklubben og var alene der. Jeg tror, jeg startede i 1958. Jeg har fundet en gammel resultatliste, hvor jeg vandt Dame C. 1962 var jeg til EM ved Hamar i Norge, og på startlisten står der Forsikringsidrætsklubben.

BIRTHE ØSTERBY i sin landsholdstræningsdragt. Hun løb for landsholdet i begyndelsen af 60'erne. Et af højdepunkterne i hendes karriere var DM-Stafet-guldet i 1970

I FIK havde vi nordiske idrætsstævner hvert tredje år, hvor jeg i starten var med i højdespring. På en af de ture kom jeg i snak med orienteringsløbere, og de fik mig med i skoven og instruerede mig. Hurtigt vandt jeg løb i DC og DB og kom op i DA og blev udtaget til landsholdet.

Hvorfor er du stadig medlem af klubben?

Jeg er stadig medlem for at følge med i den sport, der har været en stor del af mit liv.

Else Juul Hansen – en profil

Hvornår og hvorfor blev du medlem af OK Skærmen?

Jeg blev slæbt med af min bror Aage! Klubben manglede en dame til et stafethold (KM) i Dame B (det var seniorer! Jeg var 14!). Men inden løbet var jeg en tur i Hareskoven med Schilling (en af klubbens stiftere) og her lærte jeg, hvad et vej-T og et

grøfte-Y var. Så var jeg klar til start, vi så vist også lidt på et kompas og marchretningsspil. At jeg udgik på sidsteturen (det var nu andenturen, red.), var vist ikke en overraskelse, men jeg husker, at jeg mødte andre trætte damer. Jeg var inde i et hus i sydkanten af Tokkekøb og fik lidt at drikke, jeg var sikkert længe i skoven, og det var Kr. Himmelfartsdag. KM-Stafet - som det hed dengang - lå altid på denne hellige (varme) torsdag.

ELSE JUUL HANSEN efterfulgte Aage Juul Hansen som formand i 1972 og sad på formandsposten i fire år. Hun var klubbens helt store medaljesluger, lige til hun meldte sig ind i Søllerød OK i 1991. Hun var også klubbens løbstilmelder i mange år og redaktør af nyhedsbrevet. Her ses hun klippe en kontrolpost ved Spring Cuppen i 1997. Foto: Kim Rud

Hvornår og hvorfor meldte du dig ud af klubben?

Det var også en dag med SM-Stafet i selv samme skov, at jeg i 1991 oplevede slet ikke at kunne komme til at løbe på et stafethold, og da min gamle træningspartner så samme aften fortalte, at hun ville til at starte for Søllerød, ja, da blev beslutningen truffet

om at løbe for en anden klub efter at have været medlem fra 1959 - og have vundet alt i Skærmen-regi, der kunne vindes, også DM-Stafet. Ingen vil tro i dag, at Skærmen har vundet DM-guld, sølv og bronze i DM-Stafet for Damer, men jo, det er sandt!

Hvad synes du kendetegner klubben?

Min erfaring med en anden klub senere gør, at jeg har svært ved at se noget anderledes ved SKÆRMEN nu, men der var en tid (i 60'erne), hvor vi var den eneste rene o-klub i København (bortset fra ROK, red.). Og klubben har jo engang været meget lille. Møder kunne holdes hos den enkelte - der var altid plads til 10-11 medlemmer!

Klubben har været meget engageret på det organisatoriske plan. I begyndelsen af 70'erne arrangerede Jan Hausner (nu SG), Tage V. Andersen (nu OK Øst) og jeg et løbsarrangementskursus over flere lørdage på DTU (dengang Polyteknisk Lærestalt). Men også tidligere havde Aage og Gert Bøgevig (?) lavet noget lignende om banelægning.

Hvad har været det største øjeblik for dig som medlem af klubben?

Det er vel at vinde et DM, både det eneste individuelle om dagen, men også flere forbundsmesterskaber i natløb. De første år var der kun officielt DM i natløb for herrer - jeg glemmer sent min skuffelse over den form for kønsdiskriminering i 1969 (!) og frem. Men det var også sjovt, da vi i 1970 løb hjem med stafetguld, Birthe Østerby, Birthe Agervold og undertegnede på sidsteturen.

Medlemsmæssigt har o-sporten været i krise de sidste mange år. Hvordan ser du på sportens muligheder i fremtiden?

Det har altid gået lidt op og lidt ned. Hvis der er faste tilbud, kommer der hele tiden nye til, men andre holder op. Det er lidt svært for os gamle garvede at forstå, at ikke alle synes, at det da er verdens bedste sport, for det er det!

Mogens Hansen – en profil

Hvornår og hvorfor blev du medlem af OK Skærmen?

Det var, da Ruth og jeg i 1972 flyttede til København fra Jylland, hvor jeg var medlem af OK Pan, mens vi boede i Århus. Jeg løb dog stadig for min barndomsklub Randers OK. Det var derfor helt naturligt at blive medlem af en rigtig stenbro-orienteringsklub, da vi flyttede til København, og min lillebror Helge havde været medlem af Skærmen, mens han studerede dér.

De første mange år var det kun gennem tilmeldingen, hjælp ved løb og ved generalforsamlingen, jeg stiftede nærmere bekendtskab med klubben.

Da klubben flyttede til Værløse, var der ikke mere så meget kontakt med klubben, da der er et stykke vej fra Vanløse til Værløse.

Hvorfor er du stadig medlem af klubben?

Det spørgsmål har jeg da også stillet mig et par gange. Jeg vil altid med vores bopæl være langt fra det daglige liv i klubbens nærområde. I dag er det de medlemmer, der kommer til torsdagstræningen, der holder mig fast, men jeg er da ikke blind for, at der sker mange andre positive ting i klubben. Korttegningen med Hareskovene gør også, at det er naturligt at være medlem af en klub, der ligger tæt ved skoven.

Hvad synes du kendetegner klubben?

Da jeg blev medlem, var det en klub, som tog mod alle dem, der kom fra fremmede himmelstrøg, da klubben ikke tilhørte noget snævert geografisk område.

Det er dog anderledes i dag, hvor klubben hører hjemme i Værløse Kommune (nu Furesø Kommune, red.), og Hareskovhallen er stedet for træning og møder. Klubben er kendetegnet ved motionsløbere af ældre årgang, men klubben er i en konstruktiv opbygningsfase.

Hvordan skiller klubben sig ud fra andre klubber?

Der er en del klubber, som har de samme karaktertræk som Skærmen, klubber med et medlemstal på lidt over 50, klubtræning fra en sportshal, beliggenhed tæt på en skov og en lille kerne af rutinerede medlemmer, der trækker et stort læs. Der kan dog spores en villighed hos en lang række medlemmer til at være med i forskellige funktioner. Det er så op til de erfarne at støtte og vejlede. Der er mange gode kræfter i klubben.

Hvad har været det største øjeblik for dig som medlem af klubben?

De oprandt omkring sommeren 2001 og oktober 2003, hvor jeg efter mange måneders intenst arbejde var så langt med o-kortet Hareskovene i 1. og 2. udgave, så det kunne sendes til trykkeriet.

Medlemsmæssigt har o-sporten været i krise de sidste mange år. Hvordan ser du på sportens muligheder i fremtiden?

Efter mange års virke i forbundet vil jeg mene, at DOF's fremtid ligger i klubberne. Der er for tiden en stor kløft mellem forbundet og klubberne. Det vil med tiden blive nødt til at indføre mere demokratiske processer og vise vilje til at lytte og tage nogle af de konstruktive input til sig.

1975: Kirsten Lang Pedersen
1976: Helge Lang Pedersen
1977: Aage Juul Hansen
1978: Aage Juul Hansen
1979: Lis Juul Hansen
1980: Leif Parsbæk Pedersen
1981: Knud Semberlund
1982: Aage Juul Hansen
1983: Svend Erik Jensen
1984: Per Klingaa
1985: Per Klingaa
1986: Helen Parsbæk Pedersen
1987: Helen Parsbæk Pedersen
1988: Birgitte Emborg
1989: Leif Jensen
1990: Ulla Parsbæk Pedersen
1991: Frank Bill
1992: Ulla Parsbæk Pedersen
1993: Kurt Jensen
1994: Bjørn Poulsen
1995: Karen-Margrethe Nielsen
1996: Knud Torm
1997: Peter Nielsen
1998: Peter Nielsen
1999: Karen-Margrethe Nielsen
2000: Karen-Margrethe Nielsen
2001: Mogens Hansen
2002: Troels Christensen
2003: Jørgen Rolighed
2004: Ole Kjærgaard
2005: Ulla Hooge
2006: Knud Torm

Klubmestrene 1961-2006

1961: Jørgen Schultze
1962: Gert Bøgevig
1963: Aage Juul Hansen
1964: Mogens Poulsen
1965: Aage Juul Hansen
1966: Knud Torm
1967: Villi Stormly
1968: Ejlf Bertelsen
1969: Birte Agervold
1970: Aage Juul Hansen
1971: Jan Hausner
1972: Jørgen Kjeldgaard
1973: Knud Lauridsen
1974: Jørgen Norby

Klubbens formænd 1957-2006

1957-1959: Poul Schilling Hansen
1960-1964: Erling Bøgevig
1964: Gert Bøgevig (fg. formand)
1965-1971: Aage Juul Hansen
1972-1975: Else Juul Hansen
1976-1982: Aage Juul Hansen
1983-1986: Ivar Hoel
1987-aug. 1990: Knud Torm
Aug. 1990: Kollektiv ledelse
1991-1996: Peter Nielsen
1997-2003: Knud Torm
2004-2007: Ulla Hooge

Noter

- 1) Nyhedsbrev fra Skærmen, d. 5/1 1967
- 2) Følgende kilder er benyttet til de første årtier: Poul Korsholm: Orientering, København 1947; www.orientering.se
- 3) FIF, Hillerøds jubilæumsskrift 1992. Det gælder også for det næste citat. I øvrigt er følgende kilder benyttet til tiden fra 1940: Helge Johs. Nielsen: - så gik der 25 år..., o-posten nr. 78, august 1965 (en udmærket indføring i o-sportens tidlige historie. Den kunne godt have været gengivet i bearbejdet form i DOF's 50-års jubilæumsskrift!); Helge Johs. Nielsen: Lidt om landskampe -, o-posten nr. 20, 1/9 1955; HRSO's 20-års jubilæumsartikel 1961; Lyngby OK's 50-års jubilæumsskrift 1996; Helmuth Olsens scrapbog I, II, III og IV; Poul Schillings scrapbog; udateret artikel fra o-posten 1963 med historik i forbindelse med DM 1963 i Jægerspris Nordskov
- 4) Berlingske Aftenavis d. 18/5 (?) og d. 25/5 1949
- 5) "Kløpinden", december 1950, udg. af LIF (Lyngby Idrætsforening)
- 6) Avisartikel (Ekstra Bladet?) d. 17/5 1951 fra Schillings scrapbog. Der står også i artiklen, at FIF, Frederiksbergs o-sektion er blevet selvstændig, men det har vist ikke meget på sigt!
- 7) O-posten, nr. 29, april 1957
- 8) Nyhedsbrev fra Skærmen, d. 5/1 1967
- 9) Nyhedsbrev fra Skærmen, d. 5/2 1968
- 10) Skærmens medlemsblad, d. 4/10 1982
- 11) Skærmens medlemsblad, nr. 7/1983
- 12) Skærmens medlemsblad, d. 8/12 1982
- 13) Skærmbladet, nr. 6/1990, s. 12
- 14) Læs herom i Lyngby OK's jubilæumsskrift 1996, s. 23-24. Det er imidlertid forkert, når der står, at den daværende "Triangelmatchen" begyndte i 1956. Det skete året før, altså i 1955. Kilde hertil: "Kløpinden", udg. af LIF (Lyngby Idrætsforening) www.skovognatur.dk/Emne/Skov; Skovene og skovbruget i Danmark, SKOV-info 1997

Skærmens DM-guldmedaljer

DM-Dag, Damer

1973: Else Marker-Larsen

DM-Nat, Damer

1976: Else Marker-Larsen

DM-Stafet, Damer

1970: Birthe Østerby, Birte Agervold, Else Marker-Larsen

Skærmens DM-sølvmedaljer

DM-Dag, Damer

1968: Else Marker-Larsen

1971: Else Marker-Larsen

DM-Stafet, Damer

1972: Birthe Østerby, Birte Agervold, Else Marker-Larsen

Skærmens DM-bronzemedaljer

DM-Dag, Damer

1972: Else Marker-Larsen

1974: Else Marker-Larsen

DM-Stafet, Herrer

1964: Aage Juul Hansen, Erik Torm, Gert Bøgevig

1967: Aage Juul Hansen, Villi Stormly, Gert Bøgevig

DM-Stafet, Damer

1969: Birthe Østerby, Birte Agervold, Else Marker-Larsen

Det skal understreges, at medaljerne i oversigten er *DM-medaljer*, altså medaljer uddelt ved DIF-anerkendte mesterskaber. Der er derimod ikke medtaget FM-medaljer. Det ville optage for meget plads. Men de fleste FM-medaljer er forhåbentligt kommet med i den historiske artikel. Skulle jeg have o-

verset nogen (især af Else Juul Hansens!),
beder jeg om forståelse herfor.

Redaktøren

Birte Agervolds vinderbane fra DM-Stafet 1970 i Vrads Sande

Her ses Birte Agervolds kort fra andenturen ved DM-Stafet 1970 i Vrads Sande, hvor OK Skærmens førstehold vandt DM-guld. Hun løb ud efter Birthe Østerby, der løb 7,0 km., og afleverede stafetten til Else Marker-Larsen, der i mål var 38 ½ minut foran nr. 2, Holte. Hendes vejvalg er indtegnet med grønt. Banen er 7,6 km. lang. Birte Agervolds præstation var ganske fornem, idet hun vandt den anden etape og dermed bragte sit hold i spidsen inden sidsteturen. Hun havde også et fremragende løb indtil de sidste to poster. Dem bommede hun så meget, at Else M-L fik "mange og lange nervepirrende minutter ved startsnoren" ("o-posten" nr. 101, nov. 1970), fordi radiokontrollen ved post 6 havde meldt, at makkeren var på vej, men det varede altså lidt, før hun kom i mål. Else M-L rystede imidlertid nerverne af sig og øgede forspringet markant. Hun løb ligeledes 7,6 km. og opnåede dagens klart bedste kilometertid i Dameklassen. Dette orienteringskort er historisk set interessant, for ikke alene har målestoksforholdet ændret sig siden 1970, men kortnormen og dermed korttegningen har også udviklet sig en hel del siden da. Noget af det, der er værd at lægge mærke til, er, 1) at kortet er i 1:25 000, 2) at der ikke er nogen grønne farver (altså ingen tæthedsmarkeringer), 3) at den brune farve også bruges til vegetationsmarkering (lyngarealer), og 4) at de asfalterede veje er hvide.

Tekst til bagsiden: Disse to o-løbere har bestemt grund til at standse op og klø sig i nakken og tage kompasset frem. OK Skærmen skal nok også i anledning af 50-året tage bestik af, hvor den står, og justere kursen for at imødegå fremtidens udfordringer i det nye kommunale landskab. Billedet er fra et påskekursus på Kopparrhatten på Söderåsen i Skåne i 1955. Foto: Privatfoto

